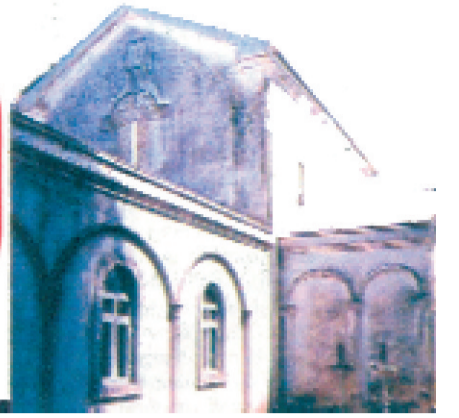

იქორი

E-mail: r.jalagania@mail.ru

№200 (259)

11-18 დეკემბერი 2012

სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ორბანი

30 თეთრი

ვინ არიან ნაციონალელები?..

უამრავი რამ დაგვიწერია პოლიტიკურ მოძრაობად წოდებულ ამ დანაშაულებრივ ორგანიზაციასზე, რომელიც წლების განმავლობაში ამკვიდრებდა საქართველოში სიღატაკს, შიშსა და ყოველგვარ სისაძაგლეს. ჩვენ მათ ეთნიკურად არაქართული ძალებით დაკომპლექტებულ სექტარულ მოვიხსენიებდით, მაგრამ ისიც ფაქტია, რომ ამ დანაშაულებრივ სტრუქტურაში ეთნიკური ქართველებიც უხვად იყვნენ, რომელნიც ერთნაირი მონდობებით უთხრიდნენ ძირს ქართულ სახელმწიფოებრივობას.

სხვაგვარად არც შეიძლება ყოფილიყო, რადგან **“ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა”** ჩამოყალიბდა ასევე ქვეყნის დამაქცევარი ელვარდ შევარდნაძის ხელდასხმით და მხოლოდ იმიტომ, რომ ეს ძალა ერთგულად გაჰყვოდა შევარდნაძის მიერ შემუშავებულ ქვეყნის იაგრადქცევის ხაზს. ნაცების ამგვარი მავნებელი მონდობა მათი მმართველობის პირველივე წელს გამოიკვეთა, მაგრამ უკვე გვიანი იყო – მანქურთმა სააკაშვილმა და მისმა პატარ-პატარა მანქურთებმა უკვე საბოლოოდ დაიმორჩილეს პოლიცია და ჯარი და თანდათან შეუღებნენ ტოტალიტარული სახელმწიფოს შენებას. მათ მიერ მოსყიდული დასავლელი ლობისტების და არაკეთილსინდისიერი პოლიტიკოსების დახმარებით კი მიუღ მსოფლიოს არწმუნებდნენ, რომ დემოკრატიულ საქართველოს აშენებდნენ ღია საზოგადოების ნდობით იყვნენ აღჭურვილები.

საზოგადოების პროტესტის ხმა დემონსტრანტების ზურგზე ხელკეტებით ბრავუნისა და მათზე მიშენებულ წყლის ჭავლის სისინში იხშობოდა.

ხალხი დაშინდა, რადგან ნაციონალელები ყოველივე კანონისა და კანონიერების უგულვებელყოფით ჩაგრაგდნენ პოლიტიკურ მოწინააღმდეგეებს, დაუსაბუთებლად ართმევდნენ წლებით ნაგროვებ ქონებას, ყალბი ბრალდებებით სვამდნენ ციხეებში, სადაც მათ წამება და შეურაცხყოფა ელოდათ. გახშირდა პოლიციელთა მიერ უდანაშაულო ახალგაზრდების შუა ქუჩაში ჩახოცვის შემთხვევები...

საქართველო მალე დაემსგავსა არაკომფორტულ ციხეს, სადაც **“არანაციონალეებს”** აყრილი ჰქონდათ ყოველგვარი მოქალაქეობრივი უფლება. ადამიანები მასურად ტოვებდნენ სამშობლოს და უცხოეთში გაურბოდნენ აუტანელ სიღატაკს და ხელსუფლების ძალადობას.

მალე არა მხოლოდ ქართველები, არამედ უცხოელებიც დარწმუნდნენ, რომ ნაციონალეები და მათი **“ბელადი”** – სულით და სხეულთა მახინჯი სააკაშვილი ჩულები ბრივი ქუჩის ქვაბავაზაკები იყვნენ, რომელთა ძირითადი მიზანი გახლდათ პირადი გამდიდრება და საქართველოს დაშლა-განადგურება!

ამრიგად, **“ნაციონალური მოძრაობა”** იქცა ტერორისტულ ორგანიზაციად და ევროპული დიპლომატიისა და საერთაშორისო თანაცხოვრების კაზუსი სწორედ ის იყო, რომ ანგარიშს უწევდნენ იმ დამნაშავე პოლიტიკურ ძალას, რომლისთვისაც ხალხს არც მანდები მიუცია და არც ნდობა გამოუცხადებია. ეს გახლავთ პოლიტიკანთა თავყრილობა, რომელსაც არ გააჩნია არავითარი იდეოლოგია და ძირითადად მოტივირებულია ქვეყნის ტრადიციების განადგურებასა და სულიერების მოშლას. პარტია იდეოლოგიის გარეშე კი არის დანაშაულებრივი მაფიოზური კლანი და სხვა არაფერი!

ახლა კი, გასაცოდავებულად უნდა მონახვენი თავი საზოგადოებას, მაგრამ მომავალი სასჯელის შიშით ატანდები მაინც იმუქრებთან და ცდილობენ ხალხის დაშინებას. ცხოველის ერთ-ერთ სახეობას ახასიათებს ასეთი რამ, ის ქმნის ხმაურს,

რათა მოსალოდნელი შიში გადაფაროს. ამას მაგონებს **“ნაციონალეების”** ისტერიკა, რომლებიც დანაშაულის გადაფარვას ტრიბუნებს ამოფარებით ცდილობენ, მაგრამ ძალიან ახლოს არის ის დრო, როდესაც ვერც ეს უშველით და ხალხიც სიამოვნებით დაელოდება იმ დღეს.

დღესდღეობით კი, უმცირესობის წარმომადგენლები არიან ან დანაშაულის ჩამდენები, ან შემსრულებლები, ან კიდევ **“გამკეთილშობილებები”**, რომლებიც დღეს საკუთარ თავს პარლამენტის დეპუტატებს უწოდებენ.

ახლა, როცა მათი დანაშაულებრივი მოქმედებების გამოძიება დაწყებულია, მთავარია, რომ ახალი ხელისუფლება არ შეწერდეს და ყველა საქმის გამოძიება ბოლომდე მიიყვანოს, განაწინი კი უნდა იყოს ძალზე შკაცრი, რადგან, შესაძლოა, ღმობიერება გამოიჩინოს ქართველმა საზოგადოებამ, რადგან ჩვენი ხალხი ბუნებით მიმტკეპელია, მაგრამ დანაშაული, რომელიც ვიხილეთ და რომლის შესახებ გვსმენია, არასდროს უნდა განმეორდეს, რადგან ლაქა, რომელიც **“ცოცხების პარტიაში”** დაგვიტოვა, თავის ღიღერთან ერთად, მთელ ქვეყანას დააჩნდა. XXI საუკუნეში ქართულ ციხეებში აუპატიურებდნენ ადამიანებს, ეს კი მხოლოდ აკო მინაშვილის, გოკა გაბაშვილის, ახალაიების, თუთბერიძისა და მათი სულიერი დაძმების უხეობაზე კი არ მიანიშნებს, მთელი ქართველი საზოგადოების სირცხვილია.

მაინც, როგორ უნდა მიგვეყვანა საქმე იქამდე, რომ ერთი მუჭა კაცთმოძულეებისა და გაუნათლებელთა ბრბო თავს მოჯდომოდა მთელ ერს და დაუფარავად კეთებინა თანაობის ბრბო საქმე?

სამწუხაროდ, ეს ფენომენი დასაწყის იღებს ჯერ კიდევ შევარდნაძის მმართველობიდან, რომელმაც კარგად იცოდა, რომ პარტია ყოველთვის შეიძლება იქნეს გამოყენებული თანამედროვე დიქტატორული მართვის იარაღად, ვინაიდან ის მთელის ნაწილისადმი დამორჩილების ფორმულას განასახიერებს, იგი ნაწილის ძალაუფლებამა. იცოდა რა ამის თაობაზე, შევარდნაძემ მოქალაქეთა გაერთიანებას დაარქვა არა **“პარტია”**, არამედ **“მოქალაქეთა კავშირი”**, რითიც თავისი დიქტატორული მისწრაფებების ვუაღრება მოახდინა, საზოგადოებას კი ჩვეული უტყფრობით განუცხადა, რომ, მოდი, ჯერ ძლიერი სახელმწიფო ავა შენთვის, დემოკრატიაზე კი შემდეგ ვიზრუნოთ. სწორედ ეს გახლდათ საზოგადოების გაცუცურაკების კლასიკური სატყუარა, რომელიც დაუფიქრებლად გადაეცა ქართველმა ხალხმა და თავად გაჰყო თავი შევარდნაძის დიქტატურის ყულვში.

შემდეგ კი, როცა ხალხმა საბოლოოდ შეიხიზლა და ზურგი შეაქცია შევარდნაძეს, მან გაითამაშა **“გარდების რეგულაციის”** უნიჭოდ დადგმული სპექტაკლი და ქვეყანას მოუვლინა უმწიფარ და უზრდელ ემპატილთა ბრბო, არა პარტიის, არამედ **“ერთიანი ნაციონალური მოძრაობის”** სახით.

შევარდნაძე-საკაშვილის პოლიტიკურმა კორპორაციამ **“ნაცები”** ფაქტურად გაქუცული და ნდობის ვიტრუმდარკრავული მოქალაქეობის მოქიშე ძალად წარუდგინა საზოგადოებას, რომელსაც იმედი გაუჩნდა, რომ **“რეფორმატორებად”** გამოცხადებული გოგო-ბიჭების მიერ შექმნილი ახალი პოლიტიკური ძალა ფეხქვეშ ნიდავგს გამოაცდინდა მმართველ პარტიას და დაიკავებდა მის ადგილს. ეს იყო ცბიერთა მიერ გაკეთებული შეუმცდარი გათვლა, რადგან შიდაუთანხმობრივ ბრძოლებში პარტიები იშვიათად მიმართავენ იარაღს. ისინი, ჩვეულებრივ, ასამართლებენ და ღაფს ასხამენ ერთმანეთის მოღვაწეობას. მოქალაქეობა არაკომპეტენტურობა რომ დაემტკიცებინათ, **“ნაცები”** და მათი

“ენაწყლიანი” დემაგოგი ბელადი სააკაშვილი ყოველი ბრალდების გამოყენებით აქარწყლებდა მათ მიღწევებს (თუ კი, ასეთი რამ საერთოდ ჰქონდათ), ახდენდნენ მათი სამოღვაწეო პროგრამის დეზავიურებას, თუნდაც ეს პროგრამა მართლაც ყოფილიყო ქართველი ხალხის სამსახურში. ალბათ მეთხველებს კარგად ახსოვთ, თუ როგორ თათხავდა მაშინდელი იუსტიციის მინისტრი მიხეილ სააკაშვილი, მთავრობის სხდომაზე, იქ დამსწრე მინისტრებს და ღიად აბრალებდა მათ კორუფციონერობას, და როგორი **“სიმშვიდით”** ისმენდა ყოველივე ამას ელვარდ შევარდნაძე. ერთადერთი პოლიტიკოსი, ვინც მაშინ გაწიფდა შევარდნაძე-საკაშვილის დანაშაულებრივი პოლიტიკური ტანდემის ბინძური ჩანაფიქრი, გახლდათ ალექსანდრე ჭავჭავაძე, მაგრამ, სამწუხაროდ, მის დაღადის მაშინ ყური არავინ უგდო, რაც ძვირად დაუჯდა სრულიად საქართველოს!

მაშინ, ჩვენდა საუბედუროდ, ქართველმა ხალხმა ეს სატყუარაც დაუფიქრებლად გადაეცა, ხელი შეუწყო სააკაშვილის გაპრეზიდენტებას და მალე დაიწყო უბედურებათა მთელი კასკადი...

გამარჯვებული **“ნაციონალური მოძრაობის”** მიერ შექმნილი პარლამენტი ფაქტიურად იქცა ამ პოლიტიკური ძალის ნების ბრმად შემსრულებელ პარლამენტად, ამ პარლამენტის მიერ ჩამოყალიბებული არმასრულებელი ხელისუფლება კი გახლდათ **“ნაცთა”** ხელისუფლება, რომელსაც მთელი ქართველი ხალხის ინტერესების დამცველად მოჰქონდათ თავი, სინამდვილეში კი სააკაშვილისა და მისი ხროვის კაბრიზების ბრმა შემსრულებლები იყვნენ. ნაცებმა გრეთ წოდებული ოპოზიციის პოლიტიკური **“კასტრიტა”** მოახდინეს, მრავალი პოლიტიკური ძალა მოქრთამეს, შედარებით დაუმორჩილებლები **“გამარგინალეს”** და ოპოზიციას ფაქტიურად ჩამოართვეს ხალხის კონტროლის იმ ორგანოს ფუნქცია, რომელსაც მუდმივად უნდა ეკონტროლებინა მმართველი პარტიის საქმიანობა. ამრიგად, ნაცების ხელისუფლების მიერ საქართველოს კონსტიტუციის არაერთგვისი გაუპატიურებისა და სახელმწიფო ინსტიტუტების დამახინჯების შემდეგ შექმნა აბსურდული პოლიტიკური სიტუაცია – კონტროლი აღმოჩნდა ხელისუფლების სათავეში მდგომი პარტიის ხელში, ხელისუფლება კი ეკუთვნოდა იმ მმართველ პარტიას, რომელიც ახორციელებდა კონტროლს!

როგორც იტყვიან: **“შენ დაუკა!”**

ქვეყანა ტოტალიტარიზმის ბურუსში ჩაიხიდა, საიდანაც აბევიდით ამოხარდა დიქტატორად ქცეული შეურაცხადი მიხეილ სააკაშვილის აბევიდითი ფიგურა. საქართველოს მეძავეების, ავანტიურისტების, მკვლელების, სადისტების, უხეო და რელიგიისთან მწყურადად მყოფი ადამიანების ხროვა დაეპატრონა! ქვეყანაში საბოლოოდ გაცამტვერდა მცნება – **“საერთაშორისო სამართალი და დემოკრატიის პრინციპები”** – ნათურებით გაჩაჩხახებულ საქართველოში პოლიტიკურმა უკუნმა დაისადგურა...

მალე დადასტურდა, რომ სააკაშვილისა და მისი ბრბოს საქართველოს ხელისუფლებაში მოსვლა იყო მსოფლიო კორინუქტურის ერთ-ერთი სეგმენტი, რადგან მასონებს მუდამ სჭირდებათ დილაკი ქვეყანაში და არა ავტორიტეტული ღიღერები. ზუსტად ისევე, როგორც სოროსებს და კერკორიანებს სჭირდებათ ხალხის მასა და არა მოახროვნე საზოგადოება. არსებობს საერთაშორისო ინსტიტუტები, რომლებიც განცხადებების მეტს არაფერს აკეთებენ, მაგრამ განსაკუთრებულად ხმა-მალა სწორედ ისინი დაპარაკობენ, იღებენ დაუსრულებელ რეზოლუციებს მაშინ, როცა ადამიანებს ვიდაცის ხუშტურის გამო კლავენ და აუპატიურებენ. სამართლიანობა

კითხვის ნიშნის ქვეშ მხოლოდ იმიტომ რჩება, რომ ნატოში, ევროკავშირში, რუსეთის დემაში ან ამერიკის კონგრესში რომელიღაც ჩინოვნიკს მიანჩნია, რომ სააკაშვილი კარგი ბიჭია. ისინიც კი ძალიან გვიან მიხვდნენ, რომ სააკაშვილი არის ჩამოყალიბებული ნაძირალა და საშიში ავადმყოფი, რომელსაც შეეძლო დიდი უსიამოვნებების გამოწვევა, განსაკუთრებით 2008 წელს რუსეთთან განადებული ომის შემდეგ, რამაც საქართველოს აუნახაღურებელი ზარალი მოუტანა.

მისდა სამარცხვინოდ, ქართველმა ერმა მაშინ სააკაშვილის უტიფარი სიცრუეც დაიჯერა – რუსეთისათვის ომის მოგების თაობაზე და ნაცვლად გლოვისა, რაც აფხაზეთსა და სამაჩაბლოსთან ერთად, დამატებით 159 დასახლებული პუნქტის დაკარგვის გამო უნდა გამოგვეცხადებინა, ტაშ-ფანდურა გავმართოთ რუსთაველის გამზირზე, და ეს მაშინ, როცა აგვისტოს ცხელ მზეზე იხრწნებოდა ამ უაზრო, დანაშაულებრივ ომში დაღუპული ქართველი მეომრების დაუმარხავი ცხედრები!

ვისი ბრალია, ყოველივე ეს, თუ არა ჩვენი უმეცრების და გულარხეინობისა?

ძალიან მალე კი **“ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა”** მთლიანად დაეფუძნა ხალხის პარტიისადმი ბრმად დამორჩილების დესპოტურ ავტორიტარულ რეჟიმს. ამას კი საზოგადოების დაშინება სჭირდებოდა, რასაც **“შესანიშნავად”** გაართვა თავი სააკაშვილმა და მისმა ბანდამ; დაიწყო ზონდერების მიერ საპროტესტოდ გამოხული მშვიდობიანი დემონსტრანტების მხეცურად დარბევა, რასაც დიდი მსხვერპლი მოჰყვა, სხვაგვარადმოაზროვნეებს ციხეებში ისტუმრებდნენ ყალბი ბრალდებებით, მათადმი არაღლიალურად დამოკიდებულ ბიზნესმენებს კი ძალის გამოყენებით ართმევდნენ ბიზნესს, ქვეყანას მონოპოლიური კლანები დაეპატრონენ, გადატაკებული ხალხი მასობრივად სტოვებდა საქართველოს და უცხოეთში მიდიოდა ლუკმა-პურის საძებრად, ქვეყანა დიცილა მოსახლეობისაგან, მათ ადვილს კი **“ნაცთა”** მიერ შემოთხლებული მათნაირი უჯისოები იკავებდნენ და თანდათან ეპატრონებოდნენ წმინდა ქართულ მიწას...

დემრთმა კიდევ ერთხელ (ვინ იცის, უკვე მერამდენედ?) დაგვიჩინო, და როცა ნაცებსა და სააკაშვილს ეგონათ, რომ საქართველოს დაშლა-განადგურების **“დაშნაკეტიუნისული”** გეგმის პირველი ეტაპი განახორციელეს, სწორედ მაშინ დაეცათ მეხი ბიძინა ივანიშვილისა და კოალიცია **“ქართული ოცნების”** სახით.

დაიწყო სამართლიანობის აღდგენა! სააკაშვილს დაპატიმრება არ ეშუქრება, რადგან იგი ფსიქიკურად არის ავად. მაგრამ, რაც შეეხება მერამიშვილს, მამაშვილ გაბაშვილს, ბარამიშეს, ხაჩიშეს და მათნაირებს, ერთი სული ექნებათ, აქაურობას გაეცალონ, რადგან ისინი სააკაშვილის დიქტატორული პოლიტიკის **“შემფუთვლეები”** იყვნენ. თმა ყალყზე დავიდებოდა, ციხიდან გამოსულ ადამიანებთან ერთი საათიც რომ გაატაროთ. ან წუმად ერთი და არაფერს ჰყვებიან, ან ისეთებს ჰყვებიან, სისხლი გაეკეცებათ. ერთ ოთახში 18 ტიტველი კაცის ჩაქეცვა და ათასი საზიზღრობა... ამათთვის რომ ეკითხათ, ევროსტანდარტების დონის ციხეები ჰქონდათ.

ამრიგად, **“ერთიანი ნაციონალური მოძრაობა”** არის დანაშაულებრივი ორგანიზაცია, რომელიც ოფიციალურად უნდა აიკრძალოს, მისი მესვეურები კი სისხლის სამართლის პასუხისმგებლობაში უნდა მიეცნენ.

როლანდ ჯალაღანიძე, “ფაზისი“-ს და “აია“-ს აკადემიების წევრი

„ჩინელებზე 1 ლარად გადაცემული საქართველო“

როგორც საქინფორმს ერთ-ერთი მკითხველი ატყობინებს, თბილისის მერიამ ერთ-ერთ ჩინურ კომპანიას თბილისის ზღვის მიმდებარე ტერიტორიაზე 420 ჰა მიწის ფართობი 1 ლარად გადასცა.

„ჩინელებზე 1 ლარად გადაცემული საქართველო“ – ასე მოიხსენიებს მკითხველი „პროექტს“ და განაგრძობს: „თბილისში მალე ჩინური დასახლება აშენდება. ამ ტერიტორიაზე კომპანიას სპორტული კომპლექსისა და ჩინური ქალაქის გაშენება აქვს გადაწყვეტილი. ეს ფაქტი შემაფოთლებელი შესაძლოა, არც ყოფილიყო, რომ არა ის უცნაური პირობები, რაზეც ქართული მხარე ჩინურ კომპანიას დათანხმდა. თბილისის ზღვის მიმდებარე ტერიტორიაზე 1 კვ მეტრი მიწის ფართობი 25-50 დოლარამდე მერყეობს, მერიამ კი ეს ტერიტორიები სულ რაღაც 1 ლარად გადასცეს. თბილისის ზღვის მიმდებარე ტერიტორიაზე ამხელა ფართობის 1 ლარად გადაცემას რა მოტივი ჰქონდა, ამაზე დედაქალაქის ხელმძღვანელობას პასუხის გაცემა მოუწევს ახალი ხელისუფლების წინაშე, რომელსაც წინამორბედისგან არაერთი პრობლემა და თავსატეხი დახვდა. ზოგმა პრობლემამ თავი უკვე აღარ დამალა და ახალ ხელისუფლებას ბევრი ფიქრი უწევს ძველების შეცდომების გამოსწორებაზე“.

მედით გავრცელებული ინფორმაციის თანახმად, ამ „პროექტის“ ფარგლებში საქართველოში 125 ათასი ჩინელის ჩამოსახლება იგეგმება. „იმავე ჩინელების თემა საქართველოში ბოლო დროს საკმაოდ აქტუალური გახდა. საზოგადოება მათ მომრავლებას ჩვენს ქვეყანაში, ცოტა არ იყოს, შიშის თვალთ უყურებს.“

პირველი ჩინელი კი, რომელიც საქართველოში გამოჩნდა, სულაც არ იყო საზოგადოებისთვის საშიში – ის კი არა და, დიდი სარგებლობაც კი მოჰქონდა ჩვენი ქვეყნისათვის. ეს იყო ლაუ-ჟენ-მაუ, რომელმაც ჩაის პირველი პლანტაცია გააშენა საქართველოში“, – აღნიშნავს მკითხველი.

იგი ზემოაღნიშნულ პროექტთან დაკავშირებით ყველას სთხოვს დაფიქრებას და ხმის მიწოდებას ხელისუფლებისთვის, რომ შეწყდეს უცხოელთა ჩამოსახლება და მათთვის მიწის მიყიდვა, და საჭიროდ მიიწვევს ამ მხრივ საკანონმდებლო ბაზის მოწესრიგებას.

“შესასწავლია რამდენად კანონიერად დაედო ბრიფი „საიდუმლო“ უშიშროების ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილს”

როგორც საქართველოს ფინანსთა მინისტრმა ნოდარ ხადურმა განაცხადა, ქვეყნის უშიშროების საბჭოს ბიუჯეტიდან საკონსულტაციო მომსახურების შესყიდვაზე 16 მილიონი ლარია დახარჯული, თუმცა მისივე თქმით, ამ ხარჯებს, სავსებით გაუგებარი მიზეზების გამო, გრიფი „საიდუმლო“ ადევს, ამიტომ მისი გამოქვეყნება ჯერჯერობით ვერ ხერხდება. შეგახსენებთ, რომ უშიშროების საბჭოს 2012 წლის ბიუჯეტი 24 მილიონს შეადგენდა, როგორც ფინანსთა მინისტრი აცხადებს, 2013 წელს ეს თანხა მილიონ რვაასი ათას ლარამდე შემცირდება. ხადურის განცხადებას მოჰყვა პრემიერ-მინისტრ ბიძინა ივანიშვილის კომენტარი. მან გამოთქვა ეჭვი, რომ ეს 16 მილიონი ლარი გოგა ბოკერიას უწყებამ უცხოურ პრესაში „გამოქვეყნებულ პასკვილებზე“ დახარჯა.

„მიხელო სააკაშვილი ყოველნაირად ცდილობს, არასწორი ინფორმაცია გაიტანოს საზღვარგარეთ. გოგა ბოკერიას სამსახურს ბიუჯეტიდან 16 000 000 ლარი აქვს დახარჯული, თუმცა ამ ინფორმაციის „გახსნა“ ვერ მოვახერხეთ, მას გრიფი „საიდუმლო“ ადევს. ინფორმაცია გამოითხოვა ფინანსთა მინისტრმა ბატონმა ნოდარ ხადურმა, თუმცა მასაც არ აძლევენ. ვფიქრობ, რომ უახლოეს დღეებში შეგძლებოდა სიმართლის დადგენას, თუმცა დიდი ეჭვი გვაქვს, რომ ბიუჯეტიდან ამ თანხებით ფინანსდებოდა პასკვილები, რაც უცხოურ პრესაში იბეჭდებოდა“, – განუცხადა ბიძინა ივანიშვილმა ჟურნალისტებს „ვაშინგტონ პოსტში“ გამოქვეყნებული სტატიის, სახელწოდებით – „საქართველოს მთავრობა არასწორ გზას დაადგა“, კომენტარებისას. მოგეხსენებათ, ბოლო ხანს დასავლური პრესა საქართველოს ახალ ხელისუფლებას არ წყალობს და მას განსაკუთრებით ბოლო ხანს გახშირებული დაპატიმრებების გამო აკრიტიკებს. დასავლურ პრესაში ამას ძველი ხელისუფლების წარმომადგენელთა პოლიტიკურ დევნად აფასებენ. ამის თაობაზე ბიძინა

ივანიშვილმა განცხადა: „ჩვენ ვიწყებთ სამართლიანობის აღდგენას. დაკავებულების პროცესი მალე ჩამთავრდება და ჩვენ მოვახერხებთ, საერთაშორისო მედიასაც გავაცნოთ მათი რეალური სახე. არ ვიმოქმედებთ იმის მიხედვით, თუ რა იჭერება საზღვარგარეთ. ჩვენ ვართ საქართველოს მთავრობა და ძალიან კარგად ვფლობთ სიტუაციას. ვიცით, რაც ხდება ქვეყანაში“. ცნობილი, რომ ბოლო წლების განმავლობაში ბიუჯეტის მნიშვნელოვანი თანხები იხარჯებოდა იმ საკონსულტაციო ჯგუფებსა და ლობისტურ კომპანიებზე, რომლებიც, სააკაშვილის ხელისუფლების განმარტებით, ქვეყნის იმიჯზე მუშაობდნენ, თუმცა არსებობდა ეჭვი, რომ ეს დაქირავებული ჯგუფები ძირითადად „ნაციონალური მოძრაობის“ პიარით იყვნენ დაკავებული. ასევე მუდმივად უცნობი რჩებოდა ის წყაროები, თუ რა გზით ხდებოდა ამგვარ მომსახურებაში ანგარიშსწორება. ჩვენ ვცადეთ კომენტარი მოგვეპოვებინა საპარლამენტო უმცირესობის წარმომადგენლებისგან, თუმცა მათ ნაწილს ან გათიშული ჰქონდა ტელეფონი, ან არ პასუხობდა ჩვენს ხარს. მხოლოდ პავლე კუბლაშვილმა და პეტრე ცისკარიშვილმა გვიპასუხეს, თუმცა ორივემ უარი თქვა ამ საკითხის კომენტარებაზე. პავლე კუბლაშვილმა გვირჩია, ვინმე სხვა გვეჩვენა ამ საკითხზე ინფორმაცია, ხოლო პეტრე ცისკარიშვილმა ჯერ გვითხრა, რომ არ აპირებდა ზღაპრების კომენტარებას, მერე კი გვირჩია, დაველოდებოდით „ნაციონალური მოძრაობის“ ოფიციალურ განცხადებას.

რამდენად გამართლებულია, ქვეყნის უშიშროების საბჭოს ბიუჯეტიდან ფინანსდებოდეს საკონსულტაციო მომსახურების თანხები, გვესაუბრება ექსპერტი პაპა პახიშვილი:

– უპირველესად შესასწავლია, რამდენად კანონიერად დაედო გრიფი „საიდუმლო“ უშიშროების ბიუჯეტის ხარჯვით ნაწილს. ამგვარი გრიფის დადება არ არის კონკრეტულად ვინმეს სურვილზე დამოკიდებული. ამას არეგულირებს

საქართველოს კანონმდებლობა, არსებობს სპეციალური კანონი, რომელიც არეგულირებს როგორც გრიფების კლასიფიკაციას, ისე დადების პირობებს. ამიტომ ესეც არის შესასწავლი. თუ გაირკვევა, რომ არასწორად არის გრიფი გამოყენებული, აუცილებლად უნდა დადგეს იმ ხალხის პასუხისმგებლობა, ვინც ეს გადაწყვეტილება მიიღო. მეორე საკითხია უშიშროების საბჭოს ბიუჯეტის ხარჯვა, ესეც შესასწავლია თანამდებობრივ სფეროში მისი იღვწის გადამეტების გათვალისწინებით და აქაც თუ აღმოჩნდა დარღვევა, მაშინ უკვე სისხლის სამართლის დანაშაულთან გვექნება საქმე. რაც შეეხება საკონსულტაციო მომსახურებას და ლობისტურ კომპანიებთან დადებულ ხელშეკრულებებს, სააკაშვილის ხელისუფლების პირობებში ეს ძირითადად გასაიდუმლოებული იყო. არადა, ცივილიზებულ მსოფლიოში ყველა კარგა ხანია მისვდა, რომ ლობისტისა და კორუფციის შორის ძალიან ვიწრო ზღვარია, ამიტომაც, მაგალითად, ამერიკის შერთებულ შტატებში უკიდურესად გამკაცრდა ლობისტური საქმიანობის თაობაზე კანონმდებლობა. იქ ყველა კომპანია, ვინც ამგვარ საქმიანობას ეწევა, ვალდებულია, გამჭვირვალედ აწარმოოს ეს საქმე. ყველა ხელშეკრულება საჯაროა. გარდა ამისა, დამკვეთსა და შემსრულებელს შორის საქმიანი საუბრებიც კი აღწუსებული და ვაგზავნილი უნდა იყოს შესაბამის სამსახურში. ეს ჩვენთან ხდება, რომ ლობისტური საქმიანობის მუხლები საერთოდ დაფარული იყო. საზოგადოებამ არ იცის, რაში იხარჯება მის მიერ ბიუჯეტში შეტანილი ფული. ერთი მხრივ, თითქოს ეს ლობისტური მომსახურება ქვეყნის ინტერესიდან გამომდინარე უნდა ხორციელდებოდეს, მაგრამ არსებობდა სერიოზული ეჭვი, რომ იგი ერთი პოლიტიკური სუბიექტის ინტერესს ემსახურებოდა. ეს არის ძალიან მრავალმხრივი პრობლემა, რომელიც სამართალდამცავთა მხრიდან სერიოზულ შესწავლას საჭიროებს.

ნ. დოლიძე

IRI : 63% – „ქართულ ოცნებას“, 13% – „ნაციონალურ მოძრაობას“, 83% – რუსეთთან დიალოგს

საქართველოს მოსახლეობის განწყობების შესწავლის მიზნით ჩატარებული უკანასკნელი კვლევის შედეგები საერთაშორისო რესპუბლიკურმა ინსტიტუტმა (IRI) პოლიტიკური პარტიების ნაწილს უკვე გააცნო.

ეს ის „ცნობილი“ და „ობიექტურობით გამორჩეული“ კვლევითი ინსტიტუტი გახლავთ, რომელიც ჯერ კიდევ 2012 წლის საპარლამენტო არჩევნებამდე ცდილობდა კატასტროფულად დაეგდო „ქართული ოცნების“ პოლიტიკური რეიტინგი და მას ბევრად უფრო ნაკლებ ქულას უწერდა, ვიდრე იმ „ქრისტიან-დემოკრატებს“, რომელთაც 5-პროცენტის ბარიერის გადალახვაც კი ვერ შესძლეს. მაგრამ, როგორც ჩანს, აღნიშნულმა რესპუბლიკურმა ინსტიტუტმა მაინც გადაწყვიტა, უნდაც ერთხელ, სიმართლისათვის თვალეში ჩახედვა და ამჯერად მეტნაკლებად ობიექტური ციფრები გამოაქვეყნა.

ზემოთხსენებულ პოლიტიკურ კვლევაში მოხვედრილი პრობლემური საკითხები, რომლებიც მოსახლეობას აწუხებს, უცვლელია: ვითარდება თუ არა საქართველოში ეკონომიკა, როგორია საზოგადოების განწყობა და რომელმა უწყებამ მოიპოვა ყველაზე მაღალი ნდობა ახალი ხელისუფლების პირობებში. გამოკითხვა ჩატარდა 9-21 ნოემბრის პერიოდში, გამოიკითხა 1500 რესპონდენტი.

რესპონდენტთა მიმართ დასმულ კითხვებს შორის სახელმწიფო ინსტიტუტებში ნდობის რეიტინგით ლიდერია ქართული ეკლესია (94%), რომლის მონაცე-

მები სტაბილურია და ოდნავადაც არ შეცვლილა, რუსეთთან ურთიერთობის მოგვარებას რომ ახალი ხელისუფლება მოახერხებს, სჯერა 52 %-ს, რუსეთთან სამომავლო დიალოგს 83% მხარს უჭერს.

კითხვაზე – ხვალ რომ საპრეზიდენტო არჩევნები ტარდებოდეს, გამოკითხულთა 63% მხარს კოალიცია „ქართული ოცნების“ კანდიდატს დაუჭერდა.

საპარლამენტო უმრავლესობის ლიდერი დავით საგანელიძე ამბობს, რომ კოალიცია „ქართული ოცნების“ მაღალი რეიტინგი ხალხის „დიდ ნდობას ნიშნავს, რომ ძალიან ბევრი რამ გვაქვს განსაკუთრებული, რომ ნდობა გავაუმართლოთ“.

თინა ხიდაშელი არ ენდობა კვლევის შედეგებს და აცხადებს, რომ, მისი აზრით, საქართველოში სოციოლოგიის კულტურა ძალიან მწირია. და სწორედ ეს არის შედეგი იმისა, რომ ერთ თვეში რადიკალურად იცვლება მონაცემები: „ეს შედეგები მხოლოდ იმას ადასტურებს, რომ პირველი ოქტომბრის საარჩევნო შედეგები არის ყალბი და გაცილებით უფრო მეტი ხმა უნდა ჰქონოდა „ქართულ ოცნებას“ იმ დღით, რომ ვერ მოეხერხებინა გაყალბება „ნაციონალურ მოძრაობას“, როგორც ეს მაინც მოახერხა“. ამდენად, მაშინვე ნათელი იყო, რომ ნაცები არჩევნების ძალადობის გზით გაყალბებისათვის ემზადებოდნენ, რაც დადასტურდა კიდევ ხაშურის საარჩევნო ოლქში მომხდარი ინციდენტით. მხოლოდ უცხოელ დამკვირვებელთა აქტიური ჩარევის შედეგად მოხერხდა ტოტალური გაყალბების თავიდან აცილება.

საპარლამენტო უმცირესობის წარმომადგენელი ლევან თარხნიშვილი ამბობს, რომ კვლევა ნოემბრის პირველ სამ კვირაში არის ჩატარებული და მასში პრემიერ-მინისტრის ბოლო გამოსვლები არ არის მოხვედრილი, სადაც მან ტარიფებისა და ფასების შესახებ ისაუბრა. თარხნიშვილის დასძენს, რომ კვლევა პოლიტიკურ რეიტინგებს შეიცავს, თუმცა პარტიას ტრადიციულად მხოლოდ მისი რეიტინგი მიეწოდება. „შეიძლება ითქვას, რომ მთლიან სურათს სანამ არ დაინახავთ, ამის შესახებ საუბარი ნაადრევია. თუმცა, უნდა ითქვას, რომ კვლევა რეალობას ასახავს. ალბათ, პრეზენტაცია იქნება და უპირაინი იქნება, რომ მონაცემები IRI-მ თავად გამოიტანოს“, – აღნიშნა თარხნიშვილმა.

სამძინვლორემი

სხარტული გამოცემლობა „სამშობლოსა“ და სატელევიზიო რამე-რუმეზე

დაბრუნების მოლოდინი გამოგვრეკეს „სამშობლოდან“, სიტყვის თქმა რომ დაგვიშალოს, სიძულვილით ისევ ბოდავს ხან მიშა, ხან სამიშაო. ჩვენ ჩვენს დროშებს მაინც გავშლით და სიტყვა არ გამრუდდება, ოღონდ ვნატრობთ, პრესის სახელში კვლავ გვედირსოს დაბრუნება.

ნეტა, რას ჩივის ჩიორა? შევასხენებთ ჩიორასა, ამაოა, ჩივის რასაც, რადგან იმ და ამ ფიორის სიტყვით და აფიორით ვერ შეაძენს უკვე მასებს ტირიფულის სიკაპასე.

24 მილიონი „ოცნებასთან“ „რუსთა-ფორი“ დღემდე ომობს ცხარე ტონით. რა ქნას? მიმე არის ტორი 24 მილიონის!!!

ნუზხარ წიკლასურს სულმნათისეული ვერდიქტი სატელევიზიო აბრუნდებთან დაკავშირებით უკვე გრამებში წონიან, ნუგზარ, რაშიც ხარ ნაცადი... „კაცი არ ყველა სწორია, დიდი ძეს კაცით კაცადის“.

მამა-შვილ ბაბაშვილებზე გოკასა შიგან რაცა დგას, კოტესგან წარმოდინდების!

სოროსთან თუ სოროსი? ფიქრი, რომელიც დაბადა ბატონი სოროსის მოულოდნელმა სტუმრობამ მიტომ გვესტუმრა სოროსი, მიშა რომ შეძერეს სოროსი?

ალექსანდრე შენბელია

ვინ გადასცა პანო მერაბიშვილს ყალბი პასპორტი

ყოფილი პრემიერ-მინისტრის, ამჟამად «ნაციონალური მოძრაობის» გენერალური მდივნის, ვანო მერაბიშვილის მიერ ყალბი დოკუმენტის გამოყენებით სახელმწიფო საზღვრის უკანონოდ გადაკვეთის მცდელობის გამო გამოძიება დაიწყო. ყოფილი პრემიერ-მინისტრი შსს-ში დაკითხვაზე იმყოფებოდა. თუმცა, სამინისტროს განცხადებით, მან გამოძიებასთან პრაქტიკულად არ ითანამშრომლა. შსს-ს მიერ გავრცელებული ინფორმაციით, მერაბიშვილი ყალბი

პასპორტის გამოყენებით ქვეყნის დატოვებას 30 ნოემბრის ღამეს შეეცადა, როცა აეროპორტიდან სახელმწიფო დელეგაციასთან ერთად ერევანში მიემგზავრებოდა... საპასპორტო კონტროლის გავლის შემდეგ მესაზღვრე ვაჟა დოლაძემ აღმოაჩინა, რომ ვანო მერაბიშვილი ქვეყნის დატოვებას ვინმე ლევან მაისურაძის სახელით გვერთხვინა. ჟურნალისტები დაუკავშირდა «ქართული ოცნების» ახალგაზრდული ფრთის წევრი ლაშა მესხია, რომელიც ამ სკანდალური საქმის უცნობ დეტალებზე გვესაუბრება:

– ყალბი პასპორტი საჯარო რეესტრის თავმჯდომარე გიორგი ვაშაძემ გასცა 2011 წლის 25 აგვისტოს. მერაბიშვილის ყალბი დოკუმენტი სახელმწიფო სერვისების სააგენტოს მოქალაქეობისა და მიგრაციის სამმართველოს მთავარმა სპეციალისტმა გიორგი ებიტაშვილმა გადასცა. იმხანად სამმართველოს ლევან სამადაშვილი კურატორობდა და მისი პასუხისმგებლობის საკითხიც უნდა დადგეს. როდესაც სპეციალურ სამსახურს ესა თუ ის დოკუმენტი სჭირდება, მას სწორედ ებიტაშვილი ემსახურება. სწორედ ის ასრულებს შინაგან საქმეთა სამინისტროს დავალებებს. ასეთი დოკუმენტის გაცემის ორი გზა არსებობს, ერთი – როდესაც მოქალაქე იცვლის სახელს და გვარს, ხოლო პირადი ნომრისა და დაბადების თარიღის შეცვლა დაუშვებელია და მეორე – როდესაც ხორციელდება მოწმის დაცვის სახელმწიფო პროგრამა

და ამისათვის საჭიროა მთავარი პროკურორის თანხმობა. ივანე მერაბიშვილის შემთხვევაში საქმე გვაქვს პირდაპირ გაყალბებასთან და ეს სისხლის სამართლის დანაშაულია.

– გიორგი ებიტაშვილი დღესაც რჩება რეესტრის თანამშრომლად?

– დიახ, ის დღესაც მუშაობს სამოქალაქო რეესტრში მთავარი სპეციალისტის თანამდებობაზე. მან შეასრულა გიორგი ვაშაძის უკანონო ბრძანება, ამიტომ გამოძიება უნდა დაინტერესდეს ვაშაძის ბრალეულობის საკითხითაც. გიორგი ვაშაძის ბრძანებით, როდესაც ივანე მერაბიშვილზე გაიცა ყალბი პასპორტი, საარქივო მასალები განადგურებული იქნა. ამიტომ საქმე თუ აღიფრება ამ დანაშაულზე, მოწმეების ჩვენებებს ექნება გადამწყვეტი მნიშვნელობა.

– თქვენ საიდან გაქვთ ეს ინფორმაცია?

– ორი წლის განმავლობაში ვმუშაობდი სამოქალაქო რეესტრში და დღემდე მაქვს კონტაქტი იმ ადამიანებთან, ვინც ამ სისტემაში პატიოსნად მუშაობს. სწორედ მათგან მივიღე ეს ინფორმაცია. მხოლოდ ივანე მერაბიშვილზე არ არის გაცემული ყალბი პასპორტი. როგორც რეესტრის თანამშრომლებმა მიიხრეს, წინასწარ ჩვენს პერიოდში ყალბი პასპორტები გაიცა ერეკლე კოდუას, ვანო მერაბიშვილის ყოფილ მოადგილე ამირან მესხელისა და იუსტიციის ყოფილ მინისტრ ზურაბ

ადეიშვილის სახელზე. ადეიშვილმა ოთხი ყალბი პასპორტი გაიმზადა სხვადასხვა გვარით და მათი მეშვეობით გადაადგილდებოდა. ჩემთვის ცნობილია, რომ ადეიშვილი ამჟამად კუბაში იმყოფება, რადგან ფიქრობს, რომ ყველაზე დაცული სწორედ იქ იქნება.

– ვანო მერაბიშვილის ყალბ დოკუმენტს მინიჭებული აქვს პირადი ნომერი 01424099048 (დაბადების თარიღი: 12.02.1970), ამ მონაცემებით საარჩევნო სიაში მართლაც არის დარეგისტრირებული ვინმე ლევან მაისურაძე, რომელიც ცხოვრობს ვაჟა-ფშაველას გამზირის 14 ნომერში, ბინა 182 (მისი საარჩევნო უბანი მდებარეობდა სამედიცინო უნივერსიტეტის მე-2 კორპუსში). აღნიშნულ მისამართზე მისვლის შემდეგ აღმოჩნდა, რომ იქ მხოლოდ ანა მაისურაძე ცხოვრობს, რომელიც შინ არ დაგვხვდა. მეზობლები ლევან მაისურაძეს არ იცნობენ და ამბობენ, რომ მათ ასეთი მეზობელი არ ჰყავთ.

– არ გამოვიცხავ, რომ ამ მონაცემებით მართლაც იყოს ვინმე რეგისტრირებული საარჩევნო სიაში, მოგესხნებათ არარსებულ მისამართებზე არარსებულ ადამიანებს წერდნენ. სამოქალაქო რეესტრის ახალი პროგრამა ძალიან დახვეწილია და ორჯერ ერთი და იმავე პირადი ნომრის განთავსება მონაცემთა ბაზაში შეუძლებელია, რადგან სისტემა არ იძლევა ამის საშუალებას.

თ. გოჭორიშვილი

ზაზა ბაბუღიაშვილი: «ნაციონალური მოძრაობის» ბალტირიალური უმჯობესება

გაზეთ «საქართველო და მსოფლიოს» ზაზა ბაბუღიაშვილი მოსკოვიდან დაუკავშირდა. უკვე 21 წელია, ბატონი ზაზა საქართველოში არ ყოფილა. მან დეტალურად გვიამბო, თუ რა ხდებოდა 90-იანი წლების დასაწყისის ზუგდიდში.

– ეროვნული მოძრაობიდან ვარ. 89-ში ციხეშიც ვიჯექი. ცხონებულმა ზვიადმა გამომიშვა. 21 წელია, საქართველოში არ ვყოფილვარ. საქართველოდან რომ წამოვივდი, რამდენიმე თვე ჩენეთში ვიყავი, ჩენეთიდან კი მოსკოვში წამოვივდი. კიროკი ბუღიას ზუგდიდში ყველა იცნობდა, ის ძალიან კარგი კაცი იყო. «მხედრონის» მიერ მის ჩაცხრილვას კოტე გაბაშვილი პირადად ესწრებოდა. იქ ბევრი ადამიანი ჩაცხრილეს. კიროკი შემთხვევით შეეფეთა მხედრონელებს. ვინ ხარო, რომ ჰკითხეს, არ დაუმაღავს, – კიროკი ვარ ბუღიას, და ზუსტად შენ გეკმბდიოთ. რომ მიხვდა, ვისთანაც ჰქონდა საქმე, «ვაშაშვილის ზვიად გამსახურდიასო», – თქვა კიროკმა და ვერევე ჩაცხრილეს. ამას გარდა, მას ბუღიასი ამოაჭრეს ჯერ კიდევ ცოცხალს. დიდი ხნის მანძილზე ოჯახს ცხედარსაც არ აძლევდნენ. ამ ყველაფერს გაბაშვილი და სააკაშვილის მეგობრები ესწრებოდნენ.

ყარყარაშვილის ხალხი ჩემს სახლს დაესხა თავს და მამანქმაც გადასხეს და ჩემი დაც, რომელიც მაშინ ფეხმძიმედ იყო. მე ტყეში ვიყავი და ღამით გავიგე, რომ ასეთი ამბავი მოხდა.

– ანუ გაბაშვილს თავისი ხელით არ ჩაუცხრილავს ხალხი?

– გაბაშვილის თანდასწრებით გაკეთდა ეს ყველაფერი და მას არც ერთხელ არ შეუშლია ხელი, არ უკითხავს, ამას რატომ აკეთებთო. პუტჩისტს რა უნდა პარლამენტში?!

– გაბაშვილს იქ რაიმე სახის წონა ჰქონდა და შეეძლო გაეჩერებინა ეს ხალხი?

– შეეძლო გაეპროტესტებინა, თუნდაც ფორმალურად ეთქვა: რას აკეთებთ, რატომ ხოცავთ ხალხსო! სამეგრელოში ისეთი რაღაცეები აქვთ ამათ ჩადენილი, მე არსად მინახავს. ყარყარაშვილი დღეს რომ ამბობს, სამეგრელოში არავინ მომიკლავსო, ტყუილია! გადაწვეს ზუგდიდი მაგანაც და ხანიშვილმაც, რომელიც მინისტრი იყო ჯაბას დროს.

– რამდენადაც ვიცო, დოდო გუგუშაშვილის მიმართაც ისმის გარკვეული ბრალდებები...

– დოდო გუგუშაშვილმა მამაკაცს ფეხი ნაჯახით მოკვეთა. ერთ ახალგაზრდა გოგონას ხელზე კუნთოვანი ქსოვილი აათალა. მას ზუგდიდში «ვაშირას» ეძახდნენ.

– კიდევ თუ შეგიძლიათ ვინმე გაიხსენოთ «ნაციონალური მოძრაობიდან» ან სხვა პარტიებიდან, ვინც ამ ყველაფერში მონაწილეობდა?

– გია ბარამიძე, გიგა ბოკერია. გიგა

ბალტირიალური უმჯობესება

ბოკერია «მხედრონში» რომ იყო და ავტომატით ხელში რომ დარბოდა, ჯერ კიდევ ბავშვი იყო. ეგ ჯაბა იოსელიანის მეზობელი იყო. ბარამიძეს რაც შეეხება, მე ის ჯერ კიდევ იქიდან მახსოვს, როცა ჟვანიასთან ერთად ჩამოვიდა ზუგდიდში დროებით ხელში. დარწმუნებული ვარ, ჟვანია მოკლეს. მისი მკვლელობა სააკაშვილია და მისი გარემოცვა მას ეხმარებოდა. ასევე მინდა გავიხსენოთ თემურ ყორშია. 2008 წლის ომის დროს ყორშია რუს გენერლებს გაესაუბრა და მათგან გარანტია მიიღო, რომ სამეგრელოში მშვიდობიან მოსახლეობას არაფერს დაუშავებდნენ. მან სუფთა ქართული საქმე გააკეთა. ყორშიაზე კბილებს როლანდ ახალაია იღვსავდა და ავიწროებდა მას. მეერ მკვლელიც მიუზავნა და ყველაფერი ისე გამოაჩინა, თითქოს ყორშიამ თავი მოიკლა. რამდენადაც ვიცო, 1 ოქტომბრის არჩევნებზე ბევრმა შიშით მისცა როლანდ ახალაიას ხმა. სამეგრელოში დიდად არაფერი შეცვლილა. იქ ჯერჯერობით იგივე სიტუაციაა, ისევე ახალაიების კლანი მართავს ყველაფერს. ვაპირებ, დია წერილით მივმართო საქართველოს მთავარ პროკურორს, რათა გასამართლდეს ყველა, ვინც ამ საშინელებებში მონაწილეობდა. ძალიან მიკვირს, აქამდე რატომ არ დააპატიმრეს ელუარდ შევარდნაძე. დღეს რაც საქართველოს პოლიტიკაში ხდება, მისი დანაშაულია. უკვე ყველა მიხვდა, რომ სააკაშვილის პარლამენტში შევარდნა და ვითომ «ვარდების რევოლუცია» დადგმული სპექტაკლი იყო.

მინდა გავაფრთხილო ახალი ხელისუფლება, რომ «ნაციონალური მოძრაობის» გადართიანებისთვის ემზადება. ასევე მივმართავ ბატონ ბიძინა ივანიშვილს, რომ იმოქმედოს სწრაფად, გადაამტრელებ და არ წამოეგოს ზეწოლას, რასაც მასზე ახდენენ, – ხალხს ნუ იჭერ, თორემ პოლიტიკურ დევნაში ჩაგეთვლებათ. ეს კრიმინალები ციხეში თუ არ ჩაჯდნენ, საქართველოს საბოლოოდ დაგვამსობენ თავზე.

ასევე მინდა ხმადაღწევა ვთქვა, რომ ყველა ის ადამიანი, რომელიც დღეს ამბობენ, რომ ზვიადის სჯუროდათ და ამავე დროს საქართველოს ნატოში შესვლაზე ოცნებობენ, ორპირები არიან. ზვიად გამსახურდიას არასოდეს უნდოდა ნატოში გაწევრიანება. ზვიადი თვლიდა, რომ ნატო ჩვენი მტერია. რა მნიშვნელობა აქვს, ნატოს ქვეშ ვიქნებით თუ თურქეთის, ეს ხომ, ფაქტობრივად, ერთი და იგივეა! მაინც მგონია, რომ ივანიშვილი სამართლიანობას დაამყარებს, მაგრამ, თუ მან ეს არ გააკეთა, მაშინ იძულებული ვიქნებით, მოვუწოდო ზვიად გამსახურდიას ყველა მხარდამტკერს და გამოსვლები დაიწყო.

ესაუბრა მაია ჩუბინიშვილი

კანონი, რომელიც რფ-ის მოქალაქეობის მიღებას გააიოლებს

რუსეთმა შემოიღო ახალი კანონი, რომელმაც ახალი იმედი ჩაუხსნა რუსეთის ტერიტორიაზე მცხოვრებ აფხაზეთიდან და სამხრეთ ოსეთიდან იძულებით გადაადგილებულ პირებს. «რუსეთის ფედერაციის მოქალაქეობის შესახებ» კანონში ახალი ცვლილებებისა და დამატებების შეტანა ხელს შეუწყობს გარკვეული კატეგორიის ადამიანებს, რუსეთში ცხოვრება დაიკანონონ. რუსეთში ქართველთა კავშირი ბოლო რამდენიმე წლის განმავლობაში დიდ ყურადღებას აქცევდა იძულებით გადაადგილებულ პირთა ლეგალიზაციას.

რუსეთში ქართველთა კავშირის პრეზიდენმა მიხეილ ხუბუტიამ, რომელიც, ამავე დროს, რუსეთის პრეზიდენტთან არსებული ნაციონალური ურთიერთობების საბჭოს წევრი გახლავთ, არაერთხელ დააყენა ამ კატეგორიების დახმარების საკითხი სხვადასხვა დონეზე. ამ წინადადებების გარკვეული ნაწილი კანონში აისახება.

ახალი კანონის მიხედვით, რუსეთის ფედერალური საიმპერაციო სამსახურის ქვედანაყოფებს უფლება აქვთ, რფ-ის მოქალაქეობად აღიარონ პირები, რომლებმაც 2002 წლის 1 ივლისამდე რფ-ის მოქალაქეთა პასპორტები მიიღეს დადგენილი წესის დარღვევით და ეს პასპორტები შემდგომ გაუქმებულად ცნეს.

ეს ფედერალური კანონი, ასევე, ადგენს, ვის შეიძლება უარი ეთქვას მოქალაქეობაზე. მაგალითად, რუსეთის მოქალაქეები ვერ გახდებიან პირები, რომლებიც საერთაშორისო, შიდაეთნიკური, შიდატერიტორიული ან სხვა შეიარაღებული კონფლიქტის მონაწილეები იყვნენ.

საქინფორმ

დავით ფაცაცია: “პარლამენტის შენობის ასაშენებლად დახარჯული თითოეული თეთრის კანონიერება სამართალდამცველებმა უნდა შეისწავლონ”

გავრცელდა ინფორმაცია, რომ გენერალურ პროკურატურაში დასაქმების ყოფილ მინისტრ პაატა ტრაპაიძეს დაიბარებენ და მასზე სისხლის სამართლის საქმე აღიძვრება. გამოძიება მას, სხვა მრავალ სადავო საქმეთა შორის, ქუთაისში პარლამენტის მშენებლობის და მასზე გახარჯული ასეულობით მილიონი ლარის კანონიერებაზე და უსვამს შეკითხვებს.

პაატა ტრაპაიძის აღზევება შეგარდნადის მმართველობის ხანაში დაიწყო. 1996 წელს შეგარდნადის მძახალმა გურამ ახვლედიანმა ჩამოაყალიბა “ისტოგიტ გრუპი”, ჰოლდინგი, რომელიც 5 კომპანიას აერთიანებდა. ერთ-ერთი კომპანია შპს “ჯორჯიან ტრანსპექსპედიცია” ახვლედიანმა პაატა ტრაპაიძეს ჩააბარა. სწორედ ამ კომპანიას მიენიჭა საქართველოში ბამბის შემოტანის ექსკლუზიური უფლება შუა აზიიდან.

2003 წელს კი, “ვარდების რევოლუციამდე” ცოტა ხნით ადრე, ტრაპაიძე-ახვლედიანის ტანდემს ბზარი გაუჩნდა და მათი გზებიც გაიყარა. ტრაპაიძე ე.წ. ვარდის ნიჭს “შეეკრა” და მომავალი კეთილდღეობისკენ გზაც გაიკაფა. ის კვლავ განაგრძობდა ბამბის შემოტანას. 2004 წელს კი ტრაპაიძე

დიდ შარში გაეხვია: კომპანია “ჯორჯიან ტრანსპექსპედიცია” კონტინენტში აზერბაიჯანელმა სამართალდამცველებმა ბამბაში შეფუთული ტონობით ნარკოტიკი აღმოაჩინეს. ნარკოტიკები ადგილზევე გაანადგურეს, ხოლო პაატა ტრაპაიძე, როგორც გადაამზიდავი კომპანიის ხელმძღვანელი, რატომღაც არავის დაუსჯია, პირიქით – ვარდების ხელისუფლებამ 2005 წელს ტრაპაიძე კომპანია “კავკასუსპროექტის” დირექტორად დანიშნა და საქართველოში ხიდებისა და ავტობანის მშენებლობის ექსკლუზიური უფლებაც მიანიჭა. ამ კომპანიის აშენებული ქუთაისში პარლამენტის შენობა. სწორედ ქუთაისის პარლამენტის მშენებლობაზე გახარჯული თანხების კანონიერების დასადგენად იბარებენ მას გენერალურ პროკურატურაში.

გვესაუბრება “ქართული ოცნების” ახლახორდული ფრთის ერთ-ერთი ლიდერი **დავით ფაცაცია**:

– პაატა ტრაპაიძე დასაქმების მინისტრად პრემიერმა ვანო მერაბიშვილმა წარადგინა და ქართველი საზოგადოება დარწმუნდა, რომ დასაქმების მინისტრი უმუშევრობის პრობლემას მოაგვარებდა, ბიუჯეტს კი 3 მილიარდი ლარით გაზრდიდა. საინტერესოა, დასაქმების სამინისტროს ისეთი რა სასწაული უნდა მოხდინა, რომ ბიუჯეტი 3 მილიარდით გაზრდილიყო? ცხადია, ეს “ნაციონალური მოძრაობის” მორიგი ტყუილი იყო.

– გავრცელდა ინფორმაცია, რომ პაატა ტრაპაიძეს პროკურატურა თანხების მითვისების შესახებ დაპატიმრებს. ცნობილია რომ ქუთაისში პარლამენტის შენობის სამშენებლო სამუშაოები ტრაპაიძის კომპანიამ შეასრულა. ნუთუ მართლაც ისეთი სავალალო მდგომარეობაა ქუთაისის პარ-

ლამენტში, რასაც ხალხში ამბობენ?

– საქართველოს ისტორიას არ ახსოვს, მსგავსი ოდენობის თანხა რომელიმე ობიექტზე დახარჯულიყო. ეს არის უსახური, ცუდად აშენებული და დაპროექტებული სიმბინჯე, ამ მშენებლობისთვის დახარჯული თითოეული თეთრის კანონიერება სამართალდამცველებმა უნდა შეისწავლონ და დამნაშავე პირები, პაატა ტრაპაიძე იქნება ის თუ მიხეილ სააკაშვილი, კანონის მთელი სიმკაცრით უნდა დაისაჯონ. სააკაშვილის ხელისუფლებამ ამ ადგილზე აღმართული, მერაბ ბერძენიშვილის შექმნილი “გემირთა გემირალი” ააფეთქა, რასაც უდანაშაულო დედა-შვილის სიცოცხლე შეეწირა და მიუხედავად მომხდარი უბედურებისა, მაინც დაიწყო პარლამენტის მშენებლობა. რამდენიმე თვეში მშენებლობას კიდევ ორი ადამიანი შეეწირა. ცოტა ხნის წინ კი ერთ-ერთ ოთახში სხდომის მიმდინარეობისას ჭალი ჩამოვარდა. ბედად, იქ არავინ იყო, თორემ ტრაგედია გარდაუვალი იქნებოდა.

– როგორც ირკვევა, პარლამენტის შენობაში უსაფრთხოების ნორმებია დარღვეული და ამჟამად ექსპერტთა რამდენიმე ჯგუფი მუშაობს. რას სწავლობენ კონკრეტულად?

– ეს შენობა, რომელსაც პარლამენტი ჰქვია, საბჭურს უფრო ჰგავს, ეს არის დახურული სივრცე, სადაც უჩანგადობის გამო სუნთქვა შეუძლებელია. ალბათ, ეგზოტიკური მცენარეებისთვის არის განკუთვნილი და არა ადამიანებისთვის. ახლა ექსპერტთა ჯგუფი შენობაში სწორედ უჩანგადობის დონეს, მის შემცველობას ამოწმებს. მე-4 და მე-5 სართულებზე, პრაქტიკულად შეუძლებელია სუნთქვა.

– გამოდის, წყალში გადაიყარა მილიონები?

– ასე გამოდის. სწორედ ის ადამიანები უნდა დაისაჯონ, ვინც არაკვალიფიციურად, ნაქარვევად ააგო პარლამენტის შენობა ქუთაისში, ვინც მისი ნაქარვევად აშენების განკარგულება გასცა და ვინც შეასრულა ეს ბრძანება. შედეგად უსახური, მახინჯი და საპარლამენტო მუშაობისთვის გამოუსადეგარი შენობა მივიღეთ. პაატა ტრაპაიძემ არა მარტო ამისთვის უნდა აგოს პასუხი, არამედ იმ სხვა უამრავი, მახინჯი და უეჭოვნო მშენებლობებისთვის, რაც მას კანონდარღვევით, ასეულობით მილიონის საფასურად, მიხეილ სააკაშვილის ახირებების გამო აუშენებია. ამის ერთერთი მაგალითია ანაკლიაში ხიდი, რომელიც წყალმა წაიღო, ამას კიდევ მეორე უსახური ხიდის მშენებლობაც მოჰყვა, რომელიც ასევე წყალმა წაიღო. როგორც ვიცი, ტრაპაიძის კუთვნილ კომპანია “კავკასუსპროექტს” ინფრასტრუქტურის მინისტრ რამაზ ნიკოლაიშვილისგან ჰქონდა მინიჭებული საქართველოში ხიდების, ავტობანის, გვირაბების და ა.შ. სხვა მრავალი მშენებლობის ექსკლუზიური უფლება. საინტერესოა, რისთვის და როგორ დაიხარჯა ასეულობით მილიონი. ჩვენი ხალხის მიერ გაჭირვებით გადახდილი გადასახადების თანხები ყოფილი ხელისუფლების კორუფციულ კლანის ჯიბეებში მოხვდა და, ალბათ, სამართალდამცველები დაინტერესდებიან ამ კორუფციულ გარიგებებში მონაწილე პირთა საქმიანობით და მიხეილ სააკაშვილი, ვანო მერაბიშვილი, რამაზ ნიკოლაიშვილი და პაატა ტრაპაიძე კანონის წინაშე უნდა წარდგნენ!

ესაუბრა **დ. ლიპარტაქიანი**

წყალშია ჭეშმარიტება? – ანუ შეიძლება თუ არა წყლის ტარიფის შემცირება

წყალი თანამედროვე მსოფლიოში სტრატეგიულ რესურსად არის მიჩნეული და, სპეციალისტთა პროგნოზით, ახლო მომავალში ნავთობზე ძვირი გახდება. ოფიციალური მონაცემებით, დღევანდელ მსოფლიოში ნორმალური ხარისხის სასმელი წყალი არ მიეწოდება ერთ მილიარდზე მეტ ადამიანს. ამ მხრივ განსაკუთრებით პრობლემური რეგიონებია ახლო და შუა აღმოსავლეთი, ჩრდილოეთ აფრიკა და ცენტრალური აზია, აგრეთვე ჩინეთი. ყველაზე ოპტიმისტური პროგნოზების მიხედვითაც კი ოციდან წელიწადში წყლის დეფიციტი ჩვენი პლანეტის მოსახლეობის მესამედს შეაწუხებს. ამის მიუხედავად, სპეციალისტების უმრავლესობა ფიქრობს, რომ წყლის ტარიფი საქართველოში, კერძოდ კი, მის დედაქალაქში, ხელოვნურად არის გაზრდილი. ამ მოსაზრებას იზიარებს საქართველოს ენერჯეტიკის აკადემიის წევრი თემურ ჭიჭინაძე:

– ჩვენდა საბედნიეროდ, საქართველო პიდრორესურსებით მდიდარი ქვეყანაა და არ შეიძლება წყლის ტარიფი აქ ისეთივე იყოს, როგორც არის, მაგალითად, არაბეთში, საბერძნეთში, რუსეთში ან აფრიკის ქვეყნებში. შეიძლება ითქვას, რომ ჩვენთან წყლის ტარიფი ხელოვნურად არის გაზრდილი. მოსახლეობის ერთ სულზე დღეს ჩვენ ვიხდით 3,15 ლარს, ხოლო იურიდიული პირები ერთ კუბურ მეტრ წყალში 4,40 ლარს იხდიან, რაც კატეგორიულად მიუღებელია.

– რეალურად რა ღირს 1 კუბური მეტრი წყალი და თუ შეიძლება ტარიფის გაიფხვება?

– თუ ზუსტად დავითვლით, 1 კუბური მეტრი წყლის ღირებულებამ არა მგონია 20-25 თეთრს გადააჭარბოს. არ იფიქროთ, რომ ამას დილემანტის დონეზე, სავარაუდოდ ვამბობდეთ. სემეკი, ანუ ენერჯეტიკის მარეგულირებელი კომისია მკაცრად ასაიდუმლოებს წყლის ტარიფის დათვლის მეთოდს, ანალოგიური რამ ხდება ენერჯორესურსების ტარიფების შემთხვევაშიც. წყლის თვითღირებულება 20-25 თეთრია და ტარიფიდან ძალიან დიდი წილი მიდის მოგებაზე. შეიძლება თუ არა წყლის ტარიფის შემცირება? – დიახ, შეიძლება და სხვათა შორის, მნიშვნელოვნადაც. წყლის თვითღირებულებას უნდა დაემატოს გარკვეული ხარჯებიც, მოგებაც, მაგრამ როცა თვითღირებულება არის 25 თეთრი, გასაყიდი ფასი კი – 3 ლარზე მეტი, დასკვნის გამოტანა თქვენთვის მომინდა. კიდევ ერთი უცნაური ფაქტი უნდა აღინიშნოს: ჩვენთან ერთ სულზე ითვლიან 800 ლიტრ წყალს თვეში, რაც შეუსაბამო რიცხვია. მაშინ, როცა მთელი ევროპის მონაცემებით, ერთ სულ მოსახლეზე წყლის მოხმარება არ შეიძლება აღემატებოდეს 250-300 ლიტრს, ჩვენ რაღა გვემართება?

– და მაინც, მიახლოებით, რამდენ ლარამდე თუ თეთრამდე შეიძლება შემცირდეს წყლის ფასი საქართველოში?

– შემცირება, რა თქმა უნდა, შეიძლება, მაგრამ დღევანდელი ვითარებიდან გამომდინარე, ეს ნაკლებად მოსალოდნელია.

– რატომ, ბატონო თემურ?

– საქმე ის არის, რომ მარეგულირებელი კომისია იყო და არის დანაშაუნი ძველი ხელისუფლებისა. ის ასრულებდა და დღემდე ასრულებს ნორტიუსის როლს, რა ციფრსაც დაუწერდნენ “თბილისის წყალში” ან უფრო ზემოთ, სემეკიც იმ ციფრებს ამტკიცებდა. მარეგულირებელი კომისიას საჯარო არასოდეს გაუხდია ინფორმაცია იმის შესახებ, როგორ ითვლიდნენ და რის საფუძველზე ადგენდნენ ამხელა ტარიფებს. თუ ეს ინფორმაცია საჯარო იქნება, მაშინ უკვე ნათელი გახდება, რამდენით შეიძლება შემცირდეს ტარიფი.

თუმცა, ერთია, რასაც მე თქვენ გიმტკიცებთ და მეორე – ის, რომ მარეგულირებელმა კომისიამ უნდა გაასაჯაროოს ინფორმაცია, რომელიც წლების განმავლობაში საიდუმლო იყო შენახული, ანუ – ტარიფის დათვლის მეთოდი და ხელშეკრულება, რომელიც სახელმწიფომ გააფორმა კომპანია “თბილისის წყლის” მფლობელებთან.

– წყლის ტარიფი ელექტროენერჯის ფასთანაც ხომ არ არის დაკავშირებული?

– წყლის ღირებულების კომპონენტებში ელექტროენერჯის წილი ძალიან მცირეა – დაახლოებით 30 პროცენტზე. ამიტომ ელექტროენერჯის ფასი წყლის ტარიფზე მაინცდამაინც არ მოქმედებს. მით უმეტეს, რომ ჟინვალთან თბილისის წყალი თვითღირებით მიეწოდება, შესაბამისად, ელექტროენერჯის მინიმალური დანახარჯით. სწორედ ჟინვალის აწვდის დედაქალაქს წყლის რაოდენობის 85 პროცენტს. ამიტომ კიდევ ვამოწმებ, რომ წყლის ტარიფის შემცირება სავსებით რეალურია, თუმცა ჩვენს დღევანდელ ხელისუფლებას არა აქვს საამისო ბერკეტები, რადგან მარეგულირებელ კომისიაში ძველი ხელისუფლების მიერ დანიშნული ხალხი ზის, რომლებიც ინიციატივას არ იხიენენ, ტარიფის გასაიფხვრებლად იმუშაონ. ჩემი აზრით, ისინი დღემდე არიან დამოკიდებული ძველ ხელისუფლებასზე. ამ კომისიაში ისეთი შემადგენლობა მუშაობს, რომელიც სხვაგვარად ვერც მოიქცევა. ის განსხვავება, რომელიც არის წყლის თვითღირებულებასა და გასაყიდი ფასს შორის, გასაგებია, ვის ჯიბეებში მიედინებოდა და მიედინება დღესაც.

– როგორია თბილისისთვის მოწოდებული წყლის ხარისხი?

– ჩვენთვის მოწოდებული წყლის ხარისხზე კონტროლი ისევე გასაიდუმლოებულია, როგორც ბევრი სხვა რამ. ადრე ეს ინფორმაცია ქვეყნდებოდა და გვექონდა საშუალება, გაგვევით, თუ როგორი ხარისხის წყალს ვინებდით. დღეს ეს თქმაც დახურულია. ვინ ამოწმებს სასმელი წყლის ხარისხს, როგორ და რანაირად, ინფორმაცია არ არის. “თბილისის წყალი”, ალბათ, ამოწმებს, მაგრამ მათი შემოწმების ხარისხს იცვი მეპარება. ფაქტია, რომ

წყლის ტარიფი ათჯერ და უფრო მეტად არის გაზრდილი და არსებობს დიდი შანსი მის შესამცირებლად. ახალი მთავრობა კი დააპარაკებს ტარიფების შემცირებაზე, მაგრამ სემეკში ძველი შემადგენლობა რჩება. თანაც, ეს ის ხალხია, ვინც “ნაციონალური მოძრაობის” ერთგულ კადრებად არის მიჩნეული. ისინი ყველაფერს იღონებენ, რომ ტარიფი არ შემცირდეს. გამორიცხული არ არის საბოტაჟიც. ახალმა ხელისუფლებამ მოსახლეობის გული რომ არ მოიგოს, ყველაფერს იღონებენ, რომ იფანიშვილისა და მისი გუნდის დაპირებები არ შესრულდეს. მათთვის ხელსაყრელიც კია, რომ ბიძინა ივანიშვილს ხალხი უკმაყოფილო ჰყავდეს. კიდევ ვიმეორებ, იმ ბერკეტებით, რაც დღევანდელ ხელისუფლებას აქვს, წყლის ტარიფს ვერ შეამცირებენ.

გახვთ “ილორის” კომენტარი: ჩვენ უკვე ვწერდით ინფორმაცია იმის თაობაზე, რომ წლების განმავლობაში, საქართველოდან, კერძოდ, ივრის მიდამოებიდან, მადალხარისხიანი სასმელი წყალი აზერბაიჯანში უსასყიდლოდ მიედინება 540-მილიმეტრიანი მილით, რაც დღესაც ამოუსწნელ ფენომენად რჩება ქართული ეკონომიკისათვის, რადგან არაფინ იცის, აქვს თუ არა ამ გარიგებიდან რაიმე სარგებელი საქართველოს მხარეს. ფაქტია, რომ საქართველოს სახელმწიფოს ამ ბიზნესიდან არაერთი შემოსავალი არ გააჩნია და ისიც სავარაუდოა, რომ დანაშაულზე ბრძოლი გარიგებით, აზერბაიჯანის მხარე მოხმარებული წყლის ღირებულებას ხელისუფლებასთან დაახლოებულ რომელიმე კომპანიას ოფშორულ ზონაში მაღლად ურიცხავს. ამ ეჭვს აძლიერებს ისიც, რომ აზერბაიჯანი რამდენჯერმე შეეცადა იმის დამტკიცებას, რომ წყალმიმდები მოწყობილია საზღვარზე მდებარე ივრის კალაპოტში, რაც ორივე მხარეს აძლევს მისი ექსპლუატაციის უფლებას.

იმედია, საქართველოს ხელისუფლება მაღალ შეისწავლის ამ საკითხს, რაც გარკვეული რეზერვი გახლავთ და ხელისუფლებას მოსახლეობის მიერ წყლის გადასახადის გაიფხვების საშუალებას მისცემს.

შს – ვანო მერაბიშვილის საქმესთან დაკავშირებით ჩვენებებს და განცხადებას ავრცელებს

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტრო ვანო მერაბიშვილის საქმესთან დაკავშირებით განცხადებას და ჩვენებებს ავრცელებს, რომელსაც უცვლელად გთავაზობთ:

შინაგან საქმეთა სამინისტრო, მაღალი საზოგადოებრივი ინტერესიდან გამომდინარე, აქვეყნებს ამონარიდებს ყალბი დოკუმენტის გამოყენებისა და სახელმწიფო საზღვრის უკანონოდ გადაკვეთის მცდელობის ფაქტზე მიმდინარე გამოძიების ფარგლებში მოწმის სახით დაკითხული ყოფილი პრემიერ-მინისტრის – ივანე მერაბიშვილის, პრეზიდენტის ადმინისტრაციის პროტოკოლის სამსახურის უფროსის ზურაბ დარჩიაშვილის, ამავე სამსახურის თანამშრომლის გიორგი გიორგაძის და მესაზღვრე კონტროლიორის ვაჟა ლოლაძის ჩვენებებიდან.

აღნიშნული ჩვენებები და საქმის მასალები ცხადყოფენ, რომ ყოფილმა პრემიერ-მინისტრმა ივანე მერაბიშვილმა მართლმსაჯულებისათვის შეგნებულად ხელის შეშლის მიზნით, გამოიძიებას მიაწოდა ცრუ ინფორმაცია, რომელიც არსებითად ეწინააღმდეგება საქმეში მოპოვებულ მტკიცებულებებსა და უტყუარად დადასტურებულ ფაქტებს, აგრეთვე, სხვა მოწმეთა ჩვენებებს:

ამონარიდი მესაზღვრე კონტროლიორის ვაჟა ლოლაძის ჩვენებიდან:

2012 წლის 30 ნოემბერს, მე ვმუშაობდი მოფრენის საერთო დარბაზში ხელმძღვანელობის დავალებით. დაახლოებით 15:00 საათზე გადავედი vip დარბაზში, როგორც ჩემთვის იყო ცნობილი უნდა შესრულებულიყო ე.წ დეტერული რეისი, რაც ნიშნავს ქვეყნის პირველი პირების გაფრენას ან მოფრენას, ხოლო ამ კონკრეტულ შემთხვევაში იყო გაფრენა. გაფრენა, როგორც ჩემთვის იყო ცნობილი, უნდა განხორციელებულიყო ერენის მიმართულებით. ე.წ vip დარბაზში გადასვლის შემდეგ მე აღმოვაჩინე, რომ ერენაში უნდა წასულიყო საქართველოს პრეზიდენტი მიხეილ სააკაშვილი, დელეგაციასთან ერთად.

ჩემთან მოვიდა პროტოკოლის სამსახურის წარმომადგენელი, რომელმაც მანამდე მომწოდებდა პასპორტები და მან კვლავ მომწოდებდა პასპორტი – საქართველოს მოქალაქის პასპორტი გაცემული ლევან მაისურაძის სახელზე. მე შევამოწმე აღნიშნული პასპორტი და აღმოვაჩინე, რომ მასში იყო მოთავსებული (დატანილი) საქართველოს შინაგან საქმეთა ყოფილი მინისტრის ივანე მერაბიშვილი ფოტოსურათი. ვინაიდან მე წლების განმავლობაში ვმუშაობ პოლიციაში, ასევე ვმუშაობდი ივანე მერაბიშვილის მინისტრობის დროსაც, მე იგი ამოვიცანი ფოტო-სურათზე. მითუმეტეს, რომ ივანე მერაბიშვილი არის ცნობილი ადამიანი იგი ხშირად მინახავს ტელევიზიითაც. მე მისი ფოტო-სურათის ამოცნობა არ გამიჭირდა და შემიძლია კატეგორიულად დავადასტურო, რომ ფოტო-სურათზე გამოსახული იყო სწორედ შინაგან საქმეთა ყოფილი მინისტრი ივანე მერაბიშვილი.

ვინაიდან აშკარა შეუსაბამოა იყო პასპორტში არსებულ ფოტო-სურათსა და დემოგრაფიულ მონაცემთა შორის, მე პროტოკოლის სამსახურის წარმომადგენელს, რომელმაც მომწოდებდა აღნიშნული პასპორტი განეუქმარტე, რომ პასპორტის მფლობელს არ მიეცემდა საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის გადაკვეთის შესაძლებლობას. ვინაიდან პასპორტში არსებული დემოგრაფიული მონაცემები არ შეესაბამებოდა ფოტო-სურათზე გამოსახულ პიროვნების მონაცემებს. მე წარმომადგენელს ვკითხე თუ ვისი პასპორტი წარმოიშობა მან, რაზეც მიპასუხა, რომ მის მიერ წარმოდგენილი პასპორტი იყო ივანე მერაბიშვილის. მან დათვალა ივანე მერაბიშვილის მიხნით გამომართვა პასპორტი დააკვირდა ფოტო-სურათს და თქვა, რომ პასპორტში მოთავსებული იყო ივანე მერაბიშვილის ფოტო-სურათი, რაზეც მე მას ვუთხარი დემოგრაფიული მონაცემები შეემოწმებინა. დემოგრაფიული მონაცემების შემოწმებისთანავე მან პასპორტი ადარ დამიბრუნა და მან პასპორტი მიუტანა პრეზიდენტის პროტოკოლის სამსახურის უფროსს ზურაბ დარჩიაშვილს. ამ დროს

მე დავინახე, რომ ზურაბ დარჩიაშვილთან ერთად იდგა შინაგან საქმეთა სამინისტროს ყოფილი მინისტრი ივანე მერაბიშვილი. ივანე მერაბიშვილმა ზურაბ დარჩიაშვილთან ერთად დახედა პასპორტს ხმადაღწეულად თქვა რა პრობლემა არისო, ეს პასპორტი არ გავატაროთ, იმ პასპორტს ცოტახანში მოიტანენო. დაახლოებით 3-5 წუთში დარჩიაშვილმა მომწოდებდა საქართველოს ეროვნული პასპორტი გაცემული ივანე მერაბიშვილის სახელზე, მასში მოთავსებული ივანე მერაბიშვილის ფოტო-სურათით, რაც მე შესაბამისი წესით გავატარე. აქვე მინდა აღვნიშნო, რომ მე დავინახე თუ როგორ გამოართვა ივანე მერაბიშვილმა ზურაბ დარჩიაშვილს ლევან მაისურაძის სახელზე გაცემული პასპორტი და ჩაიღო ქურთუკის ჯიბეში. ივანე მერაბიშვილმა სახელმწიფო საზღვარი გადაკვეთა მის სახელზე გაცემული პასპორტით, რომელიც მე მომწოდებდა ზღვარიდან.

ამონარიდი პრეზიდენტის ადმინისტრაციის პროტოკოლის სამსახურის უფროსი ზურაბ დარჩიაშვილის ჩვენებიდან:

დაახლოებით 15:30 საათზე სახელმწიფო დელეგაცია შეიკრიბა ქ. თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში, როდესაც ვიწვევდით საპასპორტო კონტროლის გაულას სსსაზღვრო გამშვებ პუნქტამდე, რამდენიმე მეტრის მოშორებით ივანე მერაბიშვილმა მომწოდებდა პასპორტი რომლითაც უნდა მომხდარიყო მის მიერ საზღვრის კვეთის დაფიქსირება და საპასპორტო კონტროლის გაულა. ივანე მერაბიშვილის პასპორტი მე მივაწოდე ჩემს თანამშრომელს გიორგი გიორგაძეს რომლის სუსტი დემოგრაფიული მონაცემები და მისამართი მე არ ვიცო, თუმცა აღნიშნულს მოგაწვდით, ვინაიდან იგი არის პრეზიდენტის ადმინისტრაციის პროტოკოლის სამსახურის თანამშრომელი. გ. გიორგაძემ მითითებული პასპორტი მიიტანა სსსაზღვრო გამშვებ პუნქტთან და მიაწოდა მესაზღვრე კონტროლიორ პატრულ-ინსპექტორს. რამდენიმე წუთში გ. გიორგაძემ მითხრა, რომ გაურკვეველობა იყო ივანე მერაბიშვილის პასპორტთან დაკავშირებით და განმარტა, რომ მითითებული პასპორტი არ იყო ივანე მერაბიშვილის, რომელიც არის ყოფილი შინაგან საქმეთა მინისტრი და ამჟამინდელი „ნაციონალური მოძრაობის“ გენერალური მდივანი საქართველოში. მე მივედი მესაზღვრე კონტროლიორთან სადაც ჩემმა თანამშრომელმა გიორგი გიორგაძემ მესაზღვრე კონტროლიორს გამოართვა და მე მომწოდებდა ჩემს მიერ ზემოთ ხსენებული პასპორტი, მე გამოვართვი პასპორტი მას, შევამოწმე პასპორტის გრაფაში არსებული სახელი და გვარი რომელიც არ ემთხვეოდა ივანე მერაბიშვილის სახელს და გვარს, კერძოდ როგორც მე მასსოვს ხსენებული პასპორტი გაცემული იყო ლაშა მაისურაძის სახელზე, თუმცა მე არ დამიხედავს და ამჟამად აღვნიშნავ, რომ ყურადღებით არ დამითვალა ივანე მერაბიშვილი პასპორტი რაც არ შედიოდა ჩემს მოვალეობაში, ანუ ვისი სურათი იყო პასპორტში ჩაერთული არ ვიცო, მე ზეპირად ვიცოდი საზღვარგარეთ გასამგზავრებული პირების სია და ლაშა მაისურაძე არ ირიცხებოდა ამ სიაში და, აქედან გამომდინარე, ხსენებული პასპორტი დაეუბრუნე პირადად ივანე მერაბიშვილს.

ივანე მერაბიშვილმა განმარტა, რომ ეს პასპორტი ნამდვილად სხვა პასპორტი იყო და მითხრა, რომ ცოტა ხანში მოიტანდნენ მის პასპორტს და მართლაც 5-7 წუთში, ჩემთვის უცნობმა მამაკაცმა, რომელიც შესაძლოა იყო ივანე მერაბიშვილის თანმხლები პირი, მოიტანა ივანე მერაბიშვილის პასპორტი რომელიც წესის და რიგის შესაბამისად გადაეცა მესაზღვრე-კონტროლიორს.

ამონარიდი პრეზიდენტის ადმინისტრაციის პროტოკოლის სამსახურის მთავარი სპეციალისტი გიორგი გიორგაძის ჩვენებიდან:

აეროპორტის vip დარბაზში შემოვიდა შინაგან საქმეთა ყოფილი მინისტრი ივანე მერაბიშვილი, რომელმაც პასპორტი გადასცა ზურაბ დარჩიაშვილს, ხოლო მან თავის მხრივ გადმომცა მე იმ მიზნით, რომ პრეზიდენტთან და სხვა დელეგაციის წევრებთან ერთად გაველო ივანე მერ-

აბიშვილს საპასპორტო კონტროლი და გამგზავრებულიყო მათთან ერთად ქ. ერევანში. მე ისე, რომ ზურაბ დარჩიაშვილის მიერ გადმოცემული ივანე მერაბიშვილის პასპორტისათვის არც კი დამიხედავს ისე წარუდგინე პატრულ-ინსპექტორს (მესაზღვრე-კონტროლიორს) და მიგბრუნდი აეროპორტის დარბაზში, რამდენიმე წუთში პატრულ-ინსპექტორმა მითხრა, რომ ჩემს მიერ წარდგენილი პასპორტი არ ეკუთვნოდა შინაგან საქმეთა ყოფილ მინისტრს ივანე მერაბიშვილს და ამ პასპორტით ვერ მისცემდა ივანე მერაბიშვილს საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის გადაკვეთის უფლებას. მე დავუძახე იქვე დარბაზში მყოფ ზურაბ დარჩიაშვილს და ვუთხარი, რომ ივანე მერაბიშვილის პასპორტთან დაკავშირებით იყო პრობლემები. კერძოდ პატრულ-ინსპექტორი (მესაზღვრე-კონტროლიორი) აცხადებდა, რომ ჩემს მიერ წარდგენილ პასპორტში არსებული დემოგრაფიული მონაცემები არ ემთხვეოდა ივანე მერაბიშვილის დემოგრაფიულ მონაცემებს. ზურაბ დარჩიაშვილმა პატრულ-ინსპექტორს გამოართვა აღნიშნული პასპორტი და რამდენიმე წუთში მოიტანეს ივანე მერაბიშვილის პასპორტი, რომლის საშუალებითაც მან გაიარა საპასპორტო კონტროლი და გაემგზავრა საქართველოს პრეზიდენტ მიხეილ სააკაშვილთან და ოფიციალურ დელეგაციის წევრებთან ერთად ქ. ერევანში.

ამონარიდი ყოფილი პრემიერ-მინისტრის ივანე მერაბიშვილის ჩვენებიდან:

“2012 წლის 30 ნოემბერს ე.წ vip დარბაზში დელეგაციის დამხმარე პირს გადავეცი ჩემი ეროვნული პასპორტი, რომელსაც უნდა მიეტანა იგი მესაზღვრე კონტროლიორამდე. მის ბიომეტრიულ გვერდზე დატანილი იყო ჩემი სურათი ჩემი სახელი და გვარი: ივანე მერაბიშვილი დაბადებული 15.04.1968 წელი და შესაბამისი პირადი ნომერი, რომელიც არ მახსოვს. დასმულ შეკითხვაზე დამხმარე პირმა გადმომცა თუ არა ჩემს მიერ მიწოდებული ეროვნული პასპორტი და მითხრა თუ არა რაიმე გიპასუხებთ: მე რამდენადაც მახსოვს დამხმარე პირს ჩემი ეროვნული პასპორტი წარუდგინე გადავეცი ერთხელ და მას ჩემთვის არაფერი არ უთქვამს პასპორტთან დაკავშირებით და არც რაიმე ინციდენტი შემინიშნავს და, ასევე, გაფრენის შემდეგ, როდესაც ასევე დაებრუნდა საქართველოში არც შემდეგ მქონია რაიმე შეხება.

მე ლევან მაისურაძეს დაბადებულის 12.02.1970 წელს არ ვიცნობ, არც მისი რაიმე სახის დოკუმენტი მინახავს და არც მქონია”, – წერია შსს-ს მიერ გავრცელებულ მასალაში.

ვანო მერაბიშვილის ამ განცხადებას გამოემხურა საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრი ირაკლი ღარიბაშვილი, რომელმაც განაცხადა: “ვანო მერაბიშვილს უნდა გააჩნდეს საკმარისი ვაჟაკობა იმისთვის, რომ აღიაროს მომხდარი ფაქტი!” მინისტრის თქმით, ძალიან სამარცხვინოა ის ფაქტი, რომ ყოფილი შინაგან საქმეთა მინისტრი და ყოფილი პრემიერ-მინისტრი მომხდარ ფაქტს არ აღიარებს.

“ჩემთვის ძალიან სამარცხვინოა ის ფაქტი, რომ ყოფილი შინაგან საქმეთა მინისტრი და ყოფილი პრემიერ-მინისტრი არ აღიარებს იმ ფაქტს, რომ დამზადებული იყო სხვა პასპორტი ვინმე ლევან მაისურაძის სახელზე. ეს ფაქტი დაფიქსირა პატრულის თანამშრომელმა და დადასტურა პროტოკოლის თანამშრომელმა. მე პირადად, მრცხვენია, რომ ყოფილი შინაგან საქმეთა მინისტრი და პრემიერი არ აღიარებს ამ ფაქტს. ის უბრალოდ ტყუის, როდესაც აცხადებს, რომ მსგავს ფაქტს არ ჰქონია ადგილი. მიმანიჩა, რომ ნებისმიერ ყოფილ ადამიანს და განსაკუთრებით ყოფილ პრემიერს და ყოფილ შინაგან საქმეთა მინისტრს უნდა გააჩნდეს საკმარისი ვაჟაკობა, რომ აღიაროს მომხდარი”, – აღნიშნა ღარიბაშვილმა. მისივე თქმით, ამ საკითხზე გამოძიება გაგრძელდება “ჩვეულებრივ, კლასიკურად” და გამოძიება დაადგენს ობიექტურ გარემოებებს.

შინაგან საქმეთა სამინისტრომ ყოფილი პრემიერ-მინისტრის, ვანო მერაბიშვილის მიერ ყალბი დოკუმენტის გამოყენებისა და სახელმწიფო საზღვრის უკანონოდ

გადაკვეთის მცდელობის ფაქტზე გამოძიება დაიწყო.

“2012 წლის 30 ნოემბერს ყოფილი პრემიერ-მინისტრი ივანე მერაბიშვილი სახელმწიფო დელეგაციის შემადგენლობაში გამოცხადდა თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში. ამავე დელეგაციის შემადგენლობაში ქალაქ ერევანში გამგზავრების მიზნით. საპასპორტო კონტროლის გაგლის დროს საქართველოს პრეზიდენტის პროტოკოლის სამსახურის თანამშრომელმა აეროპორტის მესაზღვრე კონტროლიორს წარუდგინა ივანე მერაბიშვილის პასპორტი. მესაზღვრე კონტროლიორმა კანონით დადგენილი პროცედურის გაგლის დროს აღმოაჩინა, რომ სინამდვილეში პასპორტი გაცემული იყო ვინმე ლევან მაისურაძის სახელზე, ივანე მერაბიშვილის ფოტოსურათით. აღნიშნულ ფაქტზე თბილისისა და მცხეთა-მთიანეთის საპატრულო პოლიციის მთავარი სამმართველოს საგამოძიებო სამსახურის მიერ დაიწყო გამოძიება ყალბი დოკუმენტის გამოყენებისა და სახელმწიფო საზღვრის უკანონო გადაკვეთის მცდელობის ფაქტზე”, – განაცხადა გუშინ გამართულ პრესკონფერენციაზე შინაგან საქმეთა სამინისტროს პრესსამსახურის უფროსმა ნინო გორგოზიანმა.

მისივე განმარტებით, იმის გამო, რომ არ შეფერხებულიყო სახელმწიფო ვიზიტი და დელეგაციას არ შექმნოდა პრობლემა, ივანე მერაბიშვილს მიეცა საშუალება წარმოედგინა სხვა, ნამდვილი პასპორტი და მის მიმართ სამართლებრივი პროცედურები მყისიერად არ განხორციელდა.

“იმავე საღამოს, 23.00 საათზე უკან დაბრუნებულმა მერაბიშვილმა პრეზიდენტის ესკორტთან ერთად დატოვა თბილისის საერთაშორისო აეროპორტი, რის გამოც მის მიმართ კანონით დადგენილი საგამოძიებო მოქმედებები ვერ ჩატარდა”, – აღნიშნა გორგოზიანმა.

ჩვენის მხრივ კი შეგვიძლია დავძინოთ – სულაც არ არის გასაკვირი სააკაშვილის ყოფილ მაღალჩინოსნებს რამდენიმე პასპორტი რომ ჰქონდეთ გამოწერილი, სხვადასხვა პიროვნებათა სახელზე. ბევრმა მათგანმა უკვე უშველა თავს და სწორედ ყალბი პასპორტით მოახერხა საქართველოს საზღვრის გადაკვეთა და სასაზღვროსა და დროებით თავის დახსნა. ჯერჯერობით აქ დარჩენილ ყოფილ მაღალჩინოსანთა გარშემო წრე თანდათან იკუმშება და მათ მიერ ჩადენილი დანაშაულობათა გამოაშკარავება სულ უფრო და უფრო აახლოვებს ამ მაღალჩინოსნებს ციხის ფისოსთან კარვთან. არა მგონია, რომ ყოფილი პრემიერ-მინისტრ ზურაბ ჟვანიას იდუმალებით მოსილი დაღუპვის (უფრო სწორად – მკვლელობის) სამართლიანად გამოძიებამ არ გააჩინოს შეკითხვები მერაბიშვილის მიმართ, რისიც სავესტის სამართლიანად ეშინია ყოფილ შინაგან საქმეთა მინისტრს.

ამიტომაც ჰქონდა ალბათ ყალბი პასპორტი “გახაზირებული” ბატონ მერაბიშვილს, რასაც გამოძიებაც დადასტურებს!

ამჯერად კი ისარგებლა მერაბიშვილმა ქართველ მესაზღვრეთა დელიკატურობით, რომლებიც მიერიდნენ დებოშის ატეხვას, და, ჩვეული ეშმაკობით მოახერხა ყალბი პასპორტის გადაძალა, მაგრამ მან კარგად უნდა იცოდეს, რომ კოცა ყოველთვის წყალს ვერ მოიტანს და, ერთხელაც იქნება, ისიც ჩვეულებრივი ავაზაკივით გაემტება ორივე ფეხით კანონის ხაფანგში.

რ. შალამაშვილი

სადისტების ენით აუწერელი სისასტიკე!

რატომ აწამეს შს-ს ყოფილი მალაჩინოსანი

“ფაცაცამ ბრტყელუნათი ფრჩხილი რომ მომადრო, მაშინ დაგეგვ პირველად გონება”

შს-ს ყოფილი მალაჩინოსანი ბადრი ღვინჯილია ციხეში სასტიკად წამების ფაქტებს პირველად უმხელს ჟურნალისტებს. გუთხოვა, – ვიცი, მასალის გამოქვეყნების შემდეგ ისევ პროკურატურაში დამბარებენ, დაიწყება ხელახალი დაკითხვები. იქნებ, ამ ეტაპზე ვინც ციხეში მაწამა, იმის ვინაობის გამხელისგან თავი შევიკავოთ. უარი ვუთხარი იმ მოტივით, რომ ოდესმე ვინმემ უნდა გაბედოს და დაიწყოს სიმართლის თქმა, ასე რომ, ინტერვიუს შს-ს ყოფილ მალაჩინოსანთან უცვლელად გთავაზობთ, რა თქმა უნდა, თავისი სახელებითა და გვარებით.

ბადრი ღვინჯილია: – “ვარდების რევოლუციის” შემდეგ ზემო სფანეთის მთავარ სამმართველოში ვმუშაობდი, 2005 წელს თბილისში, გლდან-ნაძალადევის პოლიციის სამმართველოს უფროსად გადმომიყვანეს, ბოლოს კი დიდუბე-ჩუღურეთის პოლიციის სამმართველოს უფროსი გახლდით. 2006 წელს ჩემი ნებით დავტოვე პატაკი წაბლვის თაობაზე, მიზეზი გირგვლიანის განხილვის უკმაყოფილო საქმე გახლდათ. მქონდა შემოთავაზებები სხვადასხვა პოლიტიკური პარტიიდან, მაგრამ მე ოფიცური კაცი ვარ და მიმაჩნდა, რომ პოლიტიკაში არაფერი მესაქმებოდა. კერძო სექტორში დავიწყე მუშაობა – მერჩინა ხალხი დამესაქმებინა და ჩემი საქმე შეკეთებინა.

2011 წლის 30 სექტემბერს, დამის 10 საათისთვის სტუმრებს ვაცილებდი და საღვურის მიმდებარე ტერიტორიაზე გავანერეთ მანქანა. ფეხი ჩავდგი თუ არა, 50 წელს გადაცილებული მამაკაცი მომიახლოვდა და მეუბნება, პროკურატურიდან ვარ, უნდა წამოხვიდეთ. მთელი ცხოვრება ორგანოს ხელმძღვანელ თანამდებობებზე ვმუშაობდი და კარგად ვიცი, რა და როგორ ხდება. ვუთხარი, ჯერ საბუთი მანქანა და მერე მიზეზი ამისხენი, რატომ უნდა წამოგყვებოდით. უცებ მომიახლოვდა ორი მოხელე მამაკაცი და უკან, ქამარზე მომქანეს. ამ ჭიდაობა-ჭიდაობაში ისე შემათრეს მანქანაში, რომ საბუთი არ წარმოუდგენიათ. დავინახე, რომ იქვე მოძრაობდა ორი შავი ფერის ჯიპი, სავატრო ცენტრის შესასვლელთან კი საპატრულო პოლიციის ეკიპაჟი იყო გამწყობრებული. მივხვდი, რომ ჩემს დასაკავებლად ოპერაცია იყო დაგეგმილი. წამოვიყვანეს დიდუბე-ჩუღურეთის

მთავარ სამმართველოში. გზაში საშინლად მცემს. იქ რომ მიმიყვანეს, მანქანიდან ჩემი შვილი დავინახე, დამიძახა, – მამაო.

გავიგონე, როგორ გადაულაპარაკა ერთმა პოლიციელმა მეორეს, – ესეც თავის ფეხით მოსულა, სასწრაფოდ ჩასვით მანქანაში და წამოიყვანეთ. 19 წლის ბიჭუცა ლაპარაკი, არ დაგავიწყდეთ. მე ნარკოლოგიურში წამოვიყვანეს, ჩემი შვილი კი საგარეოში “კაპეზეზე” გადაიყვანეს. ნარკოლოგიურში რომ მიმიყვანეს, ისეთი ნაცემ-ნაბეჭედი ვიყავი, დიდი ბოდიში და მოშარდვის თავიც არ მქონდა. თუმცა, ამას მაინც არ გავაკეთებდი, რადგან წელის დაღვევა მომიწვედა და კარგად ვიცოდი, რასაც ჩამოვიდნენ. ამიტომ, წელის დაღვევაზე უარი განვაცხადე. ასეთ შემთხვევაში, კანონის შესაბამისად, თორბო ავტომობილურად ჩამოვიწვევს. შემდეგ გადამიყვანეს გლდანის ციხეში და წინასწარი ორთვიანი ადმკვეთი ღონისძიება მომიხაჯეს. სწორედ იქ მაწამეს... ცემისგან ისეთი დასივრული ვიყავი, რომ სახე და ტანი ერთიანად შემუშებულად მქონდა. მეორე დღეც მოდის სამოქალაქო ფორმაში გამოწყობილი პირი და მეკითხება, მიცანით? რას ვიცნობდი, სახე ისე მქონდა შემუშებული, თვალებს ძლივს ვახვლდი. ხანამ ეს კაცი შემოვიღო, და, მანამდე ერთ-ერთმა პატიმარმა პურის ყუა მომაწოდა, ჭამე, შშიერი იქნებო. ლუკმა პირისკენ რომ მიმქინდა, სწორედ ამ დროს შემოვიდა ეს ტიპი და მეუბნება: პური გამოიღე პირიდან, გადააგდე და ხელები უკან წაიღეთ. მერე მკითხა, ვერ მიცანით? უკან-მეთქი. გადაიხარხარა, როგორ ვერ მიცანი, თქვენთან რომ ვმუშაობდი (შენობთაც არ მოუშართავს), სამსახურიდან გამოიშვიო. მერე, როდესაც ციხიდან გამოვედი, გავარკვიე, ვინც იყო ეს კაცი.

გლდან-ნაძალადევის პოლიციის სამმართველოს უფროსი რომ ვიყავი, მაშინ კი არ დავითხოვე სამსახურიდან, სხვა განყოფილებაში გადავიყვანეს. ახლა ეს კაცი გლდანის ციხის რეჟიმის უფროსი ოლეგ ფაცაცია (ცნობილი “ცოცხების ჯალათი” – თრ.) გახლდათ. რომ ვუთხარი, ვერ გცნობ-მეთქი, მიპასუხა, მალე გაივებს, ვინც ვარო. მეორე დღესვე ჩამიყვანეს სადაც ბნელ ოთახში. ვხედავ, ზის ეს ფაცაცია, ხელში კი დიდი ბრტყელუნა უჭირავს, წვეტიანი ბოლოთი. მომახალა, მალაჩინოსანებზე ინფორმაციები გვანტერესებს და ამას ქალაქზე გადაიტან, დაწერ იმას, რასაც ჩვენ გეტყვით. ოდესმე თუ გავიგია, ვინმეზე რაიმე ინფორმაციას ვიძლეოდი-მეთქი? არასდროსო, – მიპასუხა, მაგრამ ახლა მე ვიქნები პირველი, ვისაც ამას ეტყვიო. მერე მომიახლოვდა ხელში ბრ-

ტყელუნას თამაშ-თამაშით, უცებ დამწვდა ხელზე და ფრჩხილზე მომიჭირა, მერე მოქანა, მაგრამ ვერ მოაძრო. მერე კიდევ მოქანა და ფრჩხილი მომაძრო. მაშინ დაგვარგე პირველად გონება.

– რომელ მალაჩინოსანებზე გთხოვდათ ინფორმაციას? ან საიდან უნდა გცოდნოდით?

– ჩემს სამმართველოში მე ვიყავი უფროსი, მაგრამ ზოგადად ხომ მყავდა ხელმძღვანელობა. შს-ს სხვა მალაჩინოსანებზეც ხომ ვფლობდი ინფორმაციებს. მახსოვს, ფაცაცია ვუთხარი, – ხედავ, რა დღეში ვარ, ცემისგან ერთიანად შემუშებული, შვილი დატყევილი მყავს და რას აკეთებ-მეთქი. ყურად არ მათხოვა, ახლა რასაც გეტყვი, იმას დაწერო. ვუთხარი, არაფერს არ დაწერ, ყველა ფრჩხილი რომ დამაძრო და თავიც რომ მომატრა-მეთქი. მანამდე მარცხენა ხელზე მაცილია ფრჩხილებს, ეტყობა იმიტომ, რომ წერის დროს ფურცელი სისხლით არ დამესვარა. ახლა მარჯვენაზე გადავიდა. შემდეგ ფეხის ფრჩხილებსაც გადავიდა. გონება რამდენჯერმე დაგვარგე. ფაცაცია დამცინოდა, – ახლა შენს გალამაზებულ ფრჩხილებზე მანიკურს ვეღარ გააკეთებ, ხომ შეგელება ისედაც ხახხასა ვითვალდო. ამ საშინელებას რომ მორჩა, ისე მშვიდად ადგა და წავიდა, თითქოს კი არ ვეწამებინე, ნარდი გვეთამაშოს. საკანში რომ დავბრუნდი, მისური დავხიე და ფრჩხილები იმით შევიხვიე. ის თითები მთელი წლის განმავლობაში მიჩირქვდებოდა, მაგრამ ფაცაცია მითხარა, ეს ექიმებს არ ანახო, თორემ ვინმეს ყურამდე რომ მივიდეს, შეიღს მოგიკლავო... რამდენიმე დღის შემდეგ შვილი მომიყვანეს.

ჩემმა ბიჭმა მოხოვა, საპროცესო შეთანხმებაზე დავთანხმებულყავი. – მამა, აღიარებთ იმას, რომ ვინცე, თორემ მეც დამიჭერენო. მხოლოდ ეს გახდა იმის მიზეზი, რომ საპროცესო გარიგებაზე დავთანხმდი. საბოლოოდ, ჩემს შვილს წერილობითი ხელმოწერისთვის მისცეს ადმინისტრაციული სასჯელი და 10 დღე იჯდა ციხეში, თითქოს წინააღმდეგობა გაუწია პოლიციას, სინამდვილეში კი მხოლოდ იმიტომ, რომ მამამისი საპროცესოზე არ თანხმდებოდა. მე 1 წელი მოვიხადე და ახლახან გამოვედი.

– მაინც რისთვის დაგიჭირეს?

– განაჩენში ასე ჩაწერეს: დაკავების დროს წინააღმდეგობის გაწვევისთვის. მაგრამ, ხანამ პოლიციას გავუწვევდი წინააღმდეგობას, მანამდე ხომ იყო დაკავებული მთელი ოპერაცია. აი, ეს ვერ დავადგინე დღემდე – რისთვის! 40-ზე მეტი მკვლელობა მაქვს გახსნილი, 2005 წელს განსაკუთრებით მიმივე

დანაშაულის გახსნისთვის ღრსების ორდენით დამაჯილდოვეს. გირგვლიანის მკვლელობის შემდეგ კი ამ სიბინძურეში ვეღარ გაეჩერებოდით და მერაბ ბაღათურიასთან ერთად (ქალაქის პოლიციის სამმართველოს უფროსი – თრ.) მეც დავწერე წამოსვლაზე პატაკი. ხანდახან ვფიქრობ, ასე იმიტომ მომეცქენენ, რომ მათი გუნდის წევრი არ გახდით და ამით ბინძურ საქმეებს ვერ მოვერგებ-მეთქი, მაგრამ ამისთვის ხუთი წელი რატომ იცადეს?!

– ვერსიების დონეზე მაინც არ გაქვთ ეჭვი, ვის ინტერესებში შედიოდა თქვენი დაკავება?

– ვერსია შეიძლება ბევრი იყოს. ერთ-ერთ ვერსიად შესაძლებელია ჩაითვალოს ის, რომ სტრასბურგში გირგვლიანის საქმის მოგების შემდეგ, საქართველოს ხელისუფლება ოფიციალურად იქნა დადანაშაულებული. როგორც ჩანს, სტრასბურგში წაგებული ამ პროცესმა იმდენად გააძვარა ნაციონალური, გადაწვევით აღიარებული კომპრომატები შს-ს იმ მალაჩინოსანებზე, რომლებიც იმ პერიოდში მალაქ თანამდებობებზე იყვნენ. თუ ვერ ამოყრიდნენ, შეეითხნათ მაინც, თუნდაც ცრუხეხვების ფონზე, რომ მერე აქეთ შეეცრალებინათ...

– თქვენთან ერთად რომელიმე მალაჩინოსანი თუ დააკავეს?

– ჩემთან ერთად არა, მაგრამ ჩემამდე მხეცურად სცემეს ვაკე-საბურთალოს პოლიციის სამმართველოს უფროსი გიორგი ალფაიძეს.

ამას წინათ ჩემმა ადვოკატმა განცხადება შეიტანა პროკურატურაში განაჩენის გადახედვის თაობაზე, ახლა ველოდები პასუხს. იმედია, ყველაფერი გაირკვევა...

ბოროტების მოესველი თავად ებგევა თავის მოქსოვილ ბადეში საკს პანსი

თ. როსტიანაშვილი

დავით ჯალაღანია – კალუსტინასთან დაკავშირებული ბადაყვებულებაზე ზედაკირულად არ ყოფილა მიღებული

პალესტინის სტატუსთან დაკავშირებით გადაწყვეტილება არ ყოფილა ზედაკირულად მიღებული და ქართული მხარე აწარმოებდა ინტენსიურ კონსულტაციებს ყველა მხარესთან, როგორც აშშ-სთან, ასევე ევროპასთან, ისრაელთან, მათ შორის საქართველოში ისრაელის ელჩთან. ამის შესახებ საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე დავით ჯალაღანია განაცხადდა.

მისი განმარტებით, საქართველოსთვის ძალიან მნიშვნელოვანია ახლო აღმოსავლეთის რეგიონთან საუკუნოვანი კავშირი, მრავალსაუკუნოვანი მეგობრობა, თანაარსებობა და სახელმწიფოებრივი კავშირი არაბულ ქვეყნებთან და ისრაელთან.

“ჩვენ მათ მეგობრობის თვალთ ვუყურებთ და ნებისმიერი ძალადობრივი ფაქტი და ნგრევა იწვევს ჩვენს გულისტკივილს. ამ რეგიონში სტაბილურობის მდგრადი სიმშვიდის მიღწევა მო-

ლაპარაკების გზით მიგვანია ჩვენი ქვეყნის ეროვნული ინტერესის ერთ-ერთ პრიორიტეტად. შესაბამისად აღნიშნული რეზოლუცია საქართველოს მიერ ამ ტრიონი განიხილებოდა”, – განაცხადა დავით ჯალაღანიამ.

მინისტრის მოადგილის თქმით, თავისთავად არ იყო იოლი ამ გადაწყვეტილების მიღება, თუმცა საქართველო ხელმძღვანელობდა მისი განსკუთრებული დამოკიდებულებით ამ რეგიონის მიმართ. ამასთან, როგორც დავით ჯალაღანიამ აღნიშნა საქართველოს ურეგვი პოზიციაა მშვიდობიანი მოლაპარაკების გზით ამ კონფლიქტის მოგვარება და საქართველო ცდილობს, იყოს თანამიმდევრული თავის საგარეო პოლიტიკაში.

“ჩვენ გავაგრძელებთ ეს პოზიცია, რომელიც წლების განმავლობაში სტაბილურად გვიქონდა აღიარებული”, – განაცხადა დავით ჯალაღანიამ.

მისივე თქმით, აღსანიშნავია ის ფაქტიც, რომ 1992 წელს საქართველოს პალესტინა პყავს აღიარებული. გარდა ამისა, ქართული მხარე რეგულარულად უერთდებოდა გაერო-ში წარმოდგენილ რეზოლუციებს, რომელიც ეხებოდა პუმანტიარულ საკითხებს და ყოველთვის გმობდა ძალადობას და ტერორს.

რაც შეეხება რეზოლუციას, ჯალაღანიას თქმით, ყოველგვარი საუკულაციის თაობაზე აცხადების მიზნით, ქართულმა მხარემ გააკეთა დათქმა ხმის მიცემისთანავე, რომელიც განისაზღვრა მისი დამოკიდებულება და ხელდა რეზოლუციის ტექსტის მიმართ. კერძოდ საუბარია იმაზე, რომ

საქართველო არ განიხილავს ამ სტატუსს, როგორც პალესტინისთვის გაერო-ს მუდმივი წევრის სტატუსს.

რაც შეეხება კითხვას, რეზოლუციაზე თანხმობის შედეგად ხომ არ იქნება მოსალოდნელი ისრაელთან ურთიერთობის დაძაბვა, დავით ჯალაღანიამ განაცხადა, რომ ეს ნეგატიურ ზეგავლენას არ მოახდენს ორმხრივ ურთიერთობებზე და ამ დრომდე ისრაელის მხრიდან ამ გადაწყვეტილებას პროტესტი არ მოჰყოლია.

როგორც დავით ჯალაღანიამ აღნიშნა, რეზოლუციაზე თანხმობა შეთანხმებული იყო ხელისუფლებასთან, ხოლო გადაწყვეტილება საგარეო საქმეთა სამინისტროს რეკომენდაციით იქნა მიღებული, და არ აქვს მნიშვნელობა, პიროვნულად ვინ იყო გაერო-ში იმ მომენტში და ვინ ასწია ხელი პალესტინას გაერო-ში სტატუსის მუდმივი დამკვირვებლიდან დამკვირვებლად სახელმწიფომდე გაეხარდა, რომელიც გაერო-ს წევრი არ არის. პალესტინის სტატუსის გაზრდას მხარი დაუჭირა 138-მა ქვეყანამ, მათ შორის – საქართველომ. თავი შეიკავა 41-მა სახელმწიფომ, ხოლო 9-მა ხმა წინააღმდეგ მისცა. სტატუსის მინიჭებას კატეგორიულად ეწინააღმდეგებოდნენ ისრაელი და აშშ.

სტატუსის გაზრდა პალესტინელებს გაერო-ს გენერალურ ასამბლეაში მონაწილეობის უფლებას აძლევს, ასევე ზრდის მათი მონაწილეობის დამაჯერებლობას გაერო-ს სხვადასხვა სააგენტოებში და საქრთაშორისო სასამართლოში, თუმცა ეს ავტომატურად არ ხდება.

ზუმბილსა და ბალს პატარა ბილი დააკავშირებს

მიმდინარე წლის დეკემბერში დასრულდება პატარა ხიდის მშენებლობა, რომელიც ზუმბილსა და ბალს ერთმანეთთან დააკავშირებს. საწყის ეტაპზე ახალ ხიდზე გადაადგილებას მხოლოდ ქვეითად მოსიარულეები შეძლებენ, თუმცა შემდგომში ის ტრანსპორტის მოძრაობასაც უზრუნველყოფს.

გალის რაიონის დანარჩენ საქართველოსთან დაკავშირება აფხაზეთის ლიდერ ალექსანდრე ანკვაბის წინასაარჩევნო დაპირება იყო. არჩევნიდან ერთ წელიწადში გაირკვა, რომ გამშვებ პუნქტები 1-ლი იანვრიდან გაისხნება და მათ მხოლოდ რუსეთი გააკონტროლებს. გალის რაიონის მოსახლეობა ზუმბილში გადასვლას უპასპორტოდ და უფასოდ შეძლებს, ამისთვის მხოლოდ საცხოვრებელი ადგილის ცნობა დასჭირდება. თუმცა ტყვარჩელისა და გაგრის მცხოვრებნი საზღვარს აფხაზური პასპორტის გარეშე ვერ გადაკვეთენ და მათთვის ვიზის საფასური 5 ლარს შეადგენს.

რატომ თქვა უარი კულტურის მინისტრმა მოაღბილეხად იური მერიტოვისა და ხათუნა ხუნდაძის დანიშვნაზე

– მაინც რა თანხა გამოიყო კულტურისთვის ბიუჯეტიდან 2013 წლისთვის?

– პრეზიდენტის ფონდიდან დაფინანსებას თუ არ მივამატებთ, 2013 წელს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროს ბიუჯეტიდან 80 მილიონ ლარამდე გამოიყოფა და ეს ძალიან ცოტაა. 2012 წელს კულტურის სამინისტროს 80 მილიონზე მეტი ლარი გამოუყვეს, 20 მილიონი კი პრეზიდენტის ფონდიდან გადაირიცხა მასშტაბური დონისიბებისთვის. ამ შემთხვევაში სამინისტრო გამტარის როლს ასრულებდა. ჯერჯერობით რაც ვიცო, ძალიან დიდი თანხა, ორმილიონ-ნახევარი ლარი იტალიელი ტენორის, ანდრეა ბონელის ჩამოყვანასა და კონცერტს მოხმარდა, დაახლოებით ერთ მილიონზე მეტი დაჯდა მიუზიკლი „ქეთო და კოტე“ და ასე შემდეგ. ახალი მოსული ვიყავი სამინისტროში, პოლიციის გამჭვირვალე შენობის წინ მოცაკეპე „სუხი-იშვილებს“ ნახევარწუთიანი კლიპის გადაღებისთვის 400 000 ლარამდე თანხის გადახდა რომ მოგუთხოვეს. მოგვეჩვენა, რომ თანხა ძალიან გაბერილი იყო, ამიტომ ხარჯთაღრიცხვა მოითხოვეთ და რადგან ვერ ვიხსენებ ვინ მოგვითხოვა, კლიპის ავტორებს მის გადახდაზე უარი ვუთხარი. პრეზიდენტის ფონდიდან გადაირიცხა თანხა კი სრულად დავაბრუნეთ. რადგან ახალ ცხონებებს ვიყავით, წინასწარ უნდა განვსაზღვროთ პრიორიტეტები და მკაფიოდ ვთქვათ, რომ ვინც უნდა ჩამოვიდეს, მსგავს მასშტაბურ კონცერტებს ჩვენ ვერ დავაფინანსებთ. მსოფლიო დონის ვარსკვლავები ბევრ ქვეყანაში მართავენ კონცერტებს, მაგრამ ამ კონცერტების ორგანიზებისთვის ან მათი სპონსორისთვის ბიუჯეტის ფულს არსად იხიან! ყველაფერი გაყიდული ბილეთებიდან შემოსული თანხით იფარება, ამის ფუფუნება კი ჩვენს ქვეყანასა და საზოგადოებას ჯერ არ აქვს. ძალიან მნიშვნელოვანია უცხოეთთან კულტურული ურთიერთობის განსაზღვრა: რას უშეუბნებო მათგან და რას მივაწვდით. კულტურის ენაზე უნდა მოვაგვაროთ შიდა ურთიერთობებიც. ეს სამინისტრო უნდა გახდეს არა მარტო ძეგლთა დაცვისა და თანამედროვე ხელოვნების მფარველი, არამედ უნდა იყოს მაკალონი, როგორ შეიძლება ადამიანებს შორის დიალოგი კულტურის ენაზე და სიძულვილის გარეშე. ვეცნობი, სოციალურ ქსელ „ფეისბუქს“ მიმწერას, პრესას, მასმედიის სხვა საშუალებებს და მიმანია, რომ ეს დღევანდელ რეალობაში მოყოფი საზოგადოების მანსიათაგანია და აქ არანორმალური არაფერია. თუმცა ცუდია, რომ ზოგიერთმა გახუთა და „ფეისბუქში“

გამონათქვამმა პოლემიკის ფორმა კვლავ სიძულვილით წასწია დაპირისპირებისაკენ. ეს არის რომ გვანგრევეს და ეროვნულ დაქსახულობაში ხარჯავს ჩვენს ენერჯიას. ჩემი ბოლოდროინდელი ყველა ინტერვიუ იწყებოდა და სრულდებოდა იური მერიტოვისა და ხათუნა ხუნდაძით, თითქოს სამინისტროში მეტი არაფერი ხდება. დამალა კიდევ ერთისა და იმავეს გამოვრებამ, რომ შესანიშნავი „სი-ვი“ აქვს ქალბატონ ხათუნა ხუნდაძეს: შტუტგარტში დაამთავრა კულტურის უმაღლესი სასწავლებელი, საზღვარგარეთ ბევრი პროექტი განახორციელა, კარგი მენეჯერია, პროდიუსერია და ამიტომაც მოვიწვიეთ. რაც შეეხება „ფეისბუქზე“ მის აღრიხედულ გამონათქვამებს, იქ „შეგობრებში“ არ მყოფია, ამიტომ მოვიხიბინე, რაც თვითონ ბრძანა, რომ გაუტეხეს პირადი გვერდი და შეურაცხყოფილი სიტყვებიც წაუწერეს. თუკი ასეა, ძალიან ცუდი მაგრამ თუკი მართლად თვითონ დაწერა, ესეც ძალიან ცუდია, რადგან არა მგონია, რომ ასეთი სიტყვებითა და ტონით უნდა ვეკონტაქტოთ ერთმანეთს. იური მერიტოვი კი ძირძველი თბილისელი კაცია, მხიარული და ენამოსწრებული, 200-ზე მეტი პერსონალური და ჯგუფური გამოფენა ჰქონდა, კარგი მენეჯერია, საგამომცემლო საქმეა და ფილმების დირექტორობაში გამოცდილი, ის არ ვაშიშვლებულა ტელევიზორზე „უთუბიზე“ გავერცელებულ ვიდეოში კი, წელს ზემოთ მიშველი, შინაა გადაღებული და პეკეა ანექლოტებს, მაგრამ ვერ მოვიწონებ ნათქვამს, რუსების სადღეგრძელო ყოველდღე უნდა დავლითო. ადამიანების ბედს ხელაღებით და ზერულად ვერაფრით მოვეყრებით, მაგრამ რადგან კულტურის ახალ პოლიტიკაზე ვმუშაობთ, პრიორიტეტებს ვადგენთ და სამინისტროს რეორგანიზაციას ვაპირებთ, ყველა პროფესიონალს თავისი უნარების, გამოცდილებისა და შესაძლებლობების მიხედვით მიეჩინება ადგილი. ყველაფერი კარგად ავწონ-დავწონეთ და გუნდურად გადავწყვიტეთ, რომ იური მერიტოვი და ხათუნა ხუნდაძე კულტურის მინისტრის მოადგილეები არ იქნებიან, თუმცა შესაძლოა, მათი პროფესიული გამოცდილებიდან გამომდინარე, სამინისტროს სხვა სამსახურების ხელმძღვანელებად ვიხილოთ. მთავარია, ყველამ ერთად საქმე გავაკეთოთ. მერწმუნებ, ჩემს მოადგილეებთან დაკავშირებით კინკლაობა მეთაუხარისხოვანია იმასთან შედარებით, რაზეც სამინისტროში ვმუშაობთ. ამ პერიოდს აუცილებლად გავევიდეთ, ისევე როგორც ვერობის ქვეყნებსა გაიარეს და ყველაფერს მივაღწევთ სამართლიანობით, გამჭვირვალობითა და დიალოგით.

დემოკრატიის გზა ძნელი და მძიმეა, ავტორიტარული, „ვერტიკალური მართვა“, „გაათავისუფლებ-დანიშნეს“ პრინციპი – გაცილებით იოლი, ამიტომაც მოჰყვება ყოველთვის ამ უკანასკნელს საზოგადოების დიდი უკმაყოფილება და საბოლოოდ – მისი ნგრევა.

– სამწუხაროდ, „გაათავისუფლებ-დანიშნეს“ პრინციპი დღესაც გრძელდება და რეგიონებში „ქართული ოცნების“ მიერ დანიშნული გამგებლები ან მაკორიტარი დეპუტატები ათავისუფლებენ თანამშრომლებს. მათ შორის არიან მუნიციპალიტეტების კადრები, რომლებიც ნაწილობრივ კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტროსაც ემკვედრებიან.

– სიმართლე გითხრათ, ასეთი მასშტაბური გაათავისუფლებების შესახებ თქვენგან პირველად შევიტყვე როდესაც ხელისუფლებაში მოვიდით, ვამბობდით, რომ ყველანი ერთად გავიმარჯვებდით, განსხვავებით ლოზუნგის – „ჩვენ ერთი ვართ ვართ“. ხელისუფლებაში იმისთვის მოვედით, რომ სახელმწიფოებრივი, და არა პარტიული, ხედვითა და გადაწყვეტილებებით დაეძლიათ ძველი პრობლემები, თორემ წინა ხელისუფლებას დავემსგავსებოთ. მსოფლიოს ისტორიას აქვს შესაბამისი მაგალითი – ოლივერ კრომველი, რომელმაც მეფეს თავი მოჭრა და თვითონ გახდა მეფე. საკუთარ ხალხთან სხვა ტონით სალაპარაკოდ მოვედით, თუმცა ეს არ ნიშნავს, რომ კანონი არ კანონობდეს ან დამნაშავემ პასუხი არ აგოს, მაგრამ თავისი მრწამსის გამო უდანაშაულოს დასჯა არაფრით შეიძლება. არ უნდა დაგვივარდუნდეს, რომ 20 წლის წინ ერთმანეთს ვესრულეთ და, სამწუხაროდ, ის სიძულვილი ინერციით დღესაც მოგვეყვება, ამიტომ ცხონების ამ რთულ გზაზე აუცილებლად უნდა ვითანამშრომლობდეთ ჩვენს ძველ, დიდი კულტურა, რითაც ვვიცინებ და ბევრს ვუყვარვართ! ვეღარ ვიცხობრებთ სიძულვილით, რადგან ქვეყანა კიდევ ერთხელ მიუახლოვდება სუციდიის, თვითმკვლელობის ზღვარს და კვლავ კატაკლიზმის მიხედვით. ამ ზღვრის სიახლოვეს ვერაფერი და იმტომ მოვედი პოლიტიკაში, კულტურის მინისტრადაც, რომ როგორმე დავხმარებოდი ჩემს ქვეყანას. კულტურის ძველი მხოლოდ ქვა და შენიბა ხომ არ არის, კულტურის ძველი ზეპირსიტყვიერებაცაა და სწორედ ერთ-ერთი ლექსი გვასწავლის: „რაც მტრობას დაუნგრავს, სიყვარულს უშენებია!“ ჩვენი მუშაობაც ამ ძველის იდეოლოგიით გვინდა წარვმართოთ.

O. ხარშილაძე

სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“, გახუთი „ილორი“ უდიდესი გულისტკივილით იუწყებიან, რომ 72 წლის ასაკში გარდაიცვალა ეროვნულ-განმათავისუფლებელი მოძრაობის ერთ-ერთი ლიდერი და ლეგენდარული წარმომადგენელი, გასული საუკუნის 60–იანი და 90–იანი წლების პოლიტიკური პატიმარი, საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს ადამიანის უფლებათა დაცვის კომისიის თავმჯდომარე, უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი, სამხედრო-კრიმინალური გადატრიალების შემდეგ შევარდნაძის რეჟიმის წინააღმდეგ მოქმედი ეროვნული დაუმორჩილებლობის კომიტეტის თავმჯდომარე

ზაურ ქობალაძე

სამამიარს ვუცხადებთ ბატონ ზაურის ოჯახს და სრულიად საქართველოს. უფალმა ნათელში ამყოფოს მისი სული.

წავიდა ჩვენგან ჭკუშარიტი მამულიშვილი, სამშობლოს სიყვარულით გულანთებული პატრიოტი, მრავალმხრივი ნიჭით დაჯილდოებული ადამიანი – ზაურ ქობალაძე. მან ცხოვრების მძიმე გზა გაიარა და დირსეულად ზიდა ქრისტიანული მრწამსისა და სამშობლოს ერთგულების უმძიმესი ჯვარი. ზაურ ქობალაძე დაიბადა 1941 წელს ზუგდიდის რაიონის სოფელ კორცხელში. აქვე დაამთავრა საშუალო სკოლა. ახალგაზრდობის რომანტიკულმა წლებმა მას გვერდით ჩაუარა, ვინაიდან იგი სხვა მიმართულებით წავიდა და არჩევანში არც შეეცდარა. მისი გზა ტადრისკენ სავალი გზა იყო, რომელიც არასდროს ყოფილა ია-ვარდებით მოფენილი. ზაურ ქობალაძის უყვარდა ლიტერატურა, ბავშვობიდანვე წერდა ლექსებსა და მოთხრობებს და ზუგდიდის რაიონულ ბიბლიოთეკასთან არსებული ახალგაზრდა შემოქმედთა გაერთიანების აქტიური წევრი იყო. ის ხვდებოდა, რომ მარტო ლიტერატურული საქმიანობით ვერ უშველიდა თავის სამშობლოს და თანამოაზრე ინდიკო ქობალაძისთან ერთად 1961 წელს ჩამოაყალიბა არაღვეალური ანტისაბჭოთა ჯგუფი, სადაც გაერთიანდნენ ნაციონალისტურად განწყობილი ახალგაზრდები, რომელთა მიზანი იყო საბჭოთა ხელისუფლების წინააღმდეგ ბრძოლა და საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენა. 1962 წელს ჯგუფის წევრებმა სოფელ ოდიშის (ზუგდიდის რაიონი) მახლობლად ერთ-ერთ გამოქვაბულში დაბეჭდეს ანტი-საბჭოთა ნაციონალური შინაარსის პროკლამაციები და გაავრცელეს საქართველოს სხვადასხვა ქალაქებში. ისინი ხშირად აწყობდნენ ფარულ შეკრებებს და ადგენდნენ სამომავლო გეგმებს. 1963 წელს ზაურ ქობალაძე თანამოაზრეებთან ერთად დააბრუნებულ იქნა და 5 წლის ვადით გადაასახლეს ციმბირში, კერძოდ მორდვეთის მკაცრი

რეჟიმის შრომა-გასწორების მე-7 ბანაკში, სადაც მხოლოდ პოლიტაპტიმრები იხდიდნენ სასჯელს. სასჯელის მოხდის შემდეგ შინ დაბრუნებული, ჯანმრთელობაშერყვეული ზაურ ქობალაძე ყოველ ნაბიჯზე გრძობდა ფარულ მეთვალყურეობასა და დევნას. მიუხედავად ამისა, ის განაგრძობდა ლიტერატურულ გაერთიანებებში აქტიურ მონაწილეობას, სადაც თვითგამოცემითი ჟურნალის („ნოთე“) ერთ-ერთ ნომერში დაიბეჭდა მეტად საინტერესო მოთხრობა „საქანელა X“. ამ მოთხრობამ სასტიკად განარისხა ადგილობრივი ხელისუფლება და მის მიმართ უფრო გაამკაცრეს მეთვალყურეობა... 1976 წელს ზვიად გამსახურდიას რედაქტორობით გამოვიდა არაღვეალური თვითგამოცემითი ლიტერატურულ-პოლიტიკური ჟურნალი „ოქროსი საწმისი“ და ჟურნალი „საქართველოს მოამბე“. სწორედ ამ პერიოდიდან დაუახლოვდა ზაურ ქობალაძე ეროვნულ-გამათავისუფლებელი მოძრაობის ლიდერებს – ზვიად გამსახურდიას და მერაბ კოსტავას. ეროვნული მოძრაობის აღმავლობის წლებში ზაურ ქობალაძე აქტიურად თანამშრომლობდა ამ ორგანიზაციასთან. ის ზუგდიდში და საერთოდ, სამეგრელოს რეგიონში მდებარე იღვწოდა ეროვნული ცნობიერებისა და ეროვნული ღირსების გაღვივება-აღორძინებისათვის. ზაურ ქობალაძემ თავის თანამოაზრეებთან ერთად ზუგდიდში შექმნა ზვიად გამსახურდიას მიერ დაფუძნებული პულსინკის კავშირის ზუგდიდის ორგანიზაცია და ის ერთ-ერთი პირველი წევრი გახლდა ამ ორგანიზაციისა. 1990 წელს საყოველთაო-სახალხო არჩევნებში ეროვნული ძალების გამარჯვების შემდეგ ზაურ ქობალაძე ხდება უზენაესი საბჭოს დეპუტატი. 1991 წლის 9 აპრილს საქართველოს რესპუბლიკის უზენაესი საბჭოს საგანგებო სხდომამ მიიღო საქართველოს სახელმწიფოებრივი

დამოუკიდებლობის აღდგენის აქტი. ამ აქტს სხვებთან ერთად ხელს აწერს დეპუტატი ზაურ ქობალაძე. ის იყო საქართველოს უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის წევრი და უზენაესი საბჭოს ადამიანის უფლებათა დაცვის მუდმივმოქმედი კომისიის თავმჯდომარე. კრიმინალური ძალების მიერ სახელმწიფო გადატრიალების შემდეგ შევარდნაძის ხუნტამ დააპატიმრა ზაურ ქობალაძე და მას გაუგონარი თავხედობით შეითხოვდა ბრალდებები 13 წლით თავისუფლების აღკვეთა მიუსაჯა. მე სამშობლოს თავისუფლებისათვის ბრძოლა მომიხაჯა უფალმა და სად მოვიხდი ამ სასჯელს – ციხეში თუ გარეთ, ათი თუ თხუთმეტი წლით, ამას განსაკუთრებული მნიშვნელობა არა აქვს – განუხება ხუნტის სასამართლოს ზაურ ქობალაძე. მერე იყო შიმშილობის აქცია პოლიტპატიმართა მხრიდან და ასევე საზოგადოების მრავალათასიანი საპროტესტო მიტინგები, რამაც აიძულა უკანონო მთავრობა გაენთავისუფლებინა ეროვნული მოღვაწეები, მათ შორის ზაურ ქობალაძე. ზაურ ქობალაძის გამოქვეყნებული აქვს ლექსების კრებული და რომანი – „სტუმარი“. ის გახლდა ღრმად მოაზროვნე და საკუთარი ხელწერის მქონე შემოქმედი. სიცოცხლის ბოლო წლების განმავლობაში ის ეკლესიური ცხოვრებით ცხოვრობდა. საკუთარი ხელით მოაწეურთმა ზუგდიდის კარის ეკლესიის კარები. იყო ამავე ეკლესიის მორჩილი და მიცვლა როგორც მორჩილი – მამა კობალიძე. წავიდა ჩვენგან ვალდებულად და პირნათელი. მსუბუქი იყოს მისთვის მშობლიური მიწა.

სახალხო მოძრაობა „სამეგრელო“ გახუთი „ილორი“ ჟურნალი „აიპ“

რუსეთის ბაზარი – “ჩიტი ბღღვნად ღირს”

ექვსი წლის წინ დაკეტილი რუსეთის ბაზარი ქართული ღვინისთვის, შესაძლოა, უახლოეს მომავალში გაიხსნას. კონკრეტული თარიღების დასახელება ჯერ ძალიან ადრეა, თუმცა რუსეთისა და საქართველოს დღევანდელ ხელისუფლებებში ამბობენ, რომ მხარეებს შორის აქტიური სამუშაო პროცესი დაიწყო და ქართული ღვინო ძველ ბაზარს ნაბიჯ-ნაბიჯ უახლოვდება. სხვა საკითხია, მიაღწევს თუ არა პროდუქცია ბაზარამდე და როგორ შედგეს ახვეწება, რადგან უკანასკნელ პერიოდში მას, მრავალი ქვეყნიდან გაყალბებული პროდუქციის შემოდინების გამო, საკმაოდ შერყეული ჰქონდა ავტორიტეტი.

სხვათა შორის, სხვა ქვეყნებში ქართული ღვინის გაყალბებაც ჩვენ გვებრალდებოდა, რადგან, ჩვენი მთავრობა მაშინ ჰაიპრად არიოვდა ქართული ღვინის წარმოების დიკონტროლს. სივალბე კი იმ დონეზე იყო ასული, რომ არამც თუ ბოთლებში ჩაასხმული უგემური სითხის ხარისხს, არამედ ეტიკეტის შესაბამისად გაფორმებასაც კი არავინ აქცევდა ყურადღებას. ასე განხდა, ერთი ხანი, რუსეთის მაღაზიის დახლებზე ქართული ღვინო “სვანკარა”, ნაცვლად “ხვანკარისა”. იყიდებოდა მილიონობით ბოთლი ფალსიფიცირებული “ახაშენი”, “ნაფარული”, “წინანდალი”, “მუკუზანი”, “ქინმარაული”... მოხდა ის, რაც ასეთ შემთხვევაში ხდება ხოლმე – რუსი ადამიანისათვის ნატვრად ქცეულ ქართულ სამარკო ღვინოს ყველამ შეაქცია ზურგი, ხოლო ჩვენი პროდუქციის ბრენდის ამგვარად დევალიზირების შემდეგ, როგორც წესი, სომხებმა ატეხეს ხმაური: “ღვინის სამშობლო საქართველო კი არა, სომხეთია, რადგან მაგათი ღვინო არ დაიღვევო”.

სომხებმა მხოლოდ მას შემდეგ დაიხიეს უკან, როცა ავესხენით, რომ ღვინო მხოლოდ დასაღვეი არ არის, რომ ვაზის მოვლა, ყურძნის მოსავლის მოყვანა, ღვინის დაყენება და მისი მოხმარება მხოლოდ მათობელა სითხის დაღვევას არ ნიშნავს და ეს გახლავთ რთული ეროვნული ფენომენი (თუნდაც თამადის ინსტიტუტი, რომელიც არცერთ ხალხს არა აქვს, და თუ აქვს, ისიც ჩვენგანაა გადაღებული).

მაგრამ ჩვენ, ჩვენივე გულარხეინობის წყალობით იძენდა დავაზიანეთ ქართული ღვინის იმიჯი, რომ დაგვარგეთ უდიდესი რუსული ბაზარი!

თუმცა, არ არის გამორიცხული, რომ ქართული ღვინის ამ დრამაზე სხვა მოვლენებმაც მოახდინეს უარყოფითი ზეგავლენა.

რუსეთის ხელისუფლება საკუთარ ბაზარს პოლიტიკური ზეწოლის ბერკეტად რომ იყენებს, ესეც ძველი ამბავია. მსგავსი გადაწყვეტილებები რუსეთის მთავარი სანტარის, გენადი ონიშენკოს ხელით რუსეთის ხელისუფლებას არაერთხელ მიუღია. რუსეთის ბაზარზე ქართული პროდუქციის დაბრუნების პირობა ბიძინა ივანიშვილმა წინასაარჩევნო შეხვედრების დროს დალო. ჯერ კიდევ აგვისტოში, აჭარაში სიტყვით გამოსვლისას განაცხადა, რომ “ჩვენ რუსულ ბაზარს თავისუფლად დავიბრუნებთ”, მსგავსი დაპირებები ივანიშვილმა არც კახეთში სტუმრობისას დაიშურა და არც სხვა რეგიონებში.

არჩევნებში გამარჯვების შემდეგ გამოჩნდა, რომ პრობლემის სწრაფი მოგვარება შეუძლებელია და როგორც ოქტომბრის დასაწყისში პრემიერ-მინისტრმა განაცხადა, არავითარი ხელნასაკიდი საბუთი და მკიცხვებულება არ აქვს, რომ რუსეთის ბაზარი უგვევლად გაიხსნება. ფინანსთა მინისტრ ნოდარ ხალურის განცხადებებით, რუსეთის ბაზარზე ქართული პროდუქციის გატანას ხელისუფლება უშლიდა ხელს და მთავარი იყო, მას ბიზნესისთვის ხელი არ შეეშალა.

ახალმა მთავრობამ რუსეთთან ურთიერთობის მოწესრიგების მიმართულებით რამდენიმე ნაბიჯი გადადგა. პრემიერ-მინისტრის სპეცწარმომადგენლის დანიშვნას დაემატა სოფლის მეურნეობის მინისტრის ინიციატივა, რუსეთის ბაზარზე ქართული პროდუქციის დაბრუნების შესახებ მოლაპარაკებები დაწყებულიყო. 15 ნოემბერს რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროს წარმომადგენელმა დაადგინა, რომ ქართული ღვინის რუსეთის ტერიტორიაზე დაშვების თაობაზე მუშაობა დაწყებულია. პასუხად საქართველოს მთავრობაში თქვეს, რომ პროცესს ყოველმხრივ ხელს შეუწყობენ. სოფლის მეურნეობის მინისტრ დავით კირვალიძის განმარტებით, “დამაკმაყოფილებელი პასუხი გასცეს რუსეთის სანტარული ექიმის, გენადი ონიშენკოს მოთხოვნებს – სახელმწიფოს ხელი არ შეეშალა მსურველთათვის, აგრეთვე მისი სამსახურის ექსპერტებს დაინტერესებული საწარმოები ადგილზე უნდა მოენახულებინათ”.

რუსეთის სამომხმარებლო ბაზარს კვლავ მნიშვნელოვნად მიიხვევს “თბილღვინოს” ხელმძღვანელი ბიორბი მარბმ-ლაშვილი, რომელიც მოელის, რომ რუსეთის ბაზრის გახსნას ქართულ მეღვინეობაში ინვესტიციების შემოდინება და ჯანსაღი კონკურენცია მოჰყვება. “ტფილისის მარნის” აღმასრულებელი დირექტორი, ენოლოგი ბიორბი სამანოშვილი ჟურნალისტებთან საუბრისას აცხადებს, რომ რუსეთის ბაზარზე ქართული ღვინის დაბრუნება რეალურია:

ბიორბი სამანოშვილი: „ამ ყველაფერს თვეები დასჭირდება და წლის ბოლომდე არ გამოვა. გაისადაც ბევრ რამეზე იქნება დამოკიდებული, არა მხოლოდ მეღვინეობის დარგზე, არამედ პოლიტიკურ ნებაზე. როგორც გამოჩნდა, მხოლოდ საქართველოს მთავრობის შეცვლა არ არის გარანტია, რომ ქართული ღვინისთვის რუსეთის ბაზარი გაიხსნება. მნიშვნელოვანია, რომ საქართველომ მხარი დაუჭირა რუსეთის მსო-ში შესვლას და რადგანაც საქართველო მსო-ს წვერი ქვეყანაა, ამიტომ უნდა მოხდეს რუსეთში საქართველოს პროდუქციის დაშვება. თუმცა ამ ყველაფერს დრო დასჭირდება.“

რუსეთის ბაზრის გახსნას ქართული მეღვინეობის დარგისთვის ეკონომიკური სარგებელი, რა თქმა უნდა, ექნება. რუსეთის ბაზრის დაკეტილობა რა მოცულობის ღვინოც იყიდებოდა, ის მოცულობა დღეს მიღწეულია. თუმცა რუსეთის ბაზარი რომ არ დაკეტილიყო, ცხადია, გაყიდვა გაცილებით მეტი იქნებოდა. რუსეთის ბაზრის გახსნა შეიცავს ხარისხის დაცემის საფრთხეს, მაგრამ ეს ის შემთხვევაა, როცა „ჩიტი ბღღვნად ღირს“.

როგორც ვიცი, 2005 წელს, ანუ, როცა რუსეთში ქართული ღვინის გაყიდვის პიკი იყო, საქართველოდან სულ 30 მილიონი ლიტრი ღვინო გავიდა. დღეს, ბაზარი თუ გაიხსნა, ამდენი ღვინის გატანა ნამდვილად ვერ მოხერხდება. მაქსიმუმ, 10 მილიონ ლიტრს შეიძლება მიაღწიოს წელიწადში. ეს დაახლოებით დოლარებში 20-25 მილიონის პროდუქციაა. ქართული ღვინის ნიშა რუსეთის ბაზარზე შენარჩუნებულია. ცხადია, არა იმ მასშტაბით, რაც ემბარგოს გამოცხადებისას იყო. ამ წელიწადსაც რომ არ გაიხსნას ბაზარი, ქართული ღვინის ნიშა უფრო შემცირებულია, მაგრამ მაინც იარსებებს“.

სოლიკო ცაიშვილი (კომპანია „ჩვენი ღვინის“ დამფუძნებელი): „ფული დიდი ცდუნებაა. თუ რუსეთის ბაზარზე ნებისმიერი ხარისხის ღვინის გაყიდვა იქნება შესაძლებელი, მაშინ ძნელი იქნება, მეღვინეებს ხარისხის შენარჩუნება მოსთხოვო. ზოგ ქვეყანაში ჩვენი ტერიტორიისხელა ვენახები აქვთ, ამიტომ არის საფრთხე, რუსეთის ბაზარმა მთლიანად შთანთქას ჩვენი მეღვინეობა და ხარისხი დაეარდეს... შეუძლებელია ეკონომიკისა და ბიზნესის წინააღმდეგ წასვლა, რუსეთის ბაზრის გახსნა კი ეკონომიკურ სარგებელს ნამდვილად მისცემს მეღვინეებს, მაგრამ, მეორე მხრივ, გვაქვს კარგი ღვინის დამზადების ამბიცია, თან ვამბობთ, რომ საქართველო ღვინის სამშობლოა, მაშინ სხვა გზა უნდა ავირჩიოთ. ეს გზა ევროპული და ამერიკის ბაზრებია, სადაც მხოლოდ მაღალი ხარისხის ღვინის გაყიდვა შეგვიძლია.“

ქვეყრის ღვინოს ვყიდით ტრადიციული მეღვინეობის ქვეყნებში – იტალიაში, საფრანგეთში, გერმანიაში, ასევე აშშ-ში. რუსეთის ბაზარზე ორიენტაცია რომ დავისახოთ მიზნად და რაც შეიძლება მეტი ვაწარმოოთ, ოღონდ ხარისხი აღარ იყოს ჩვენი მნიშვნელოვანი, მოცულობას გაზრდით, მაგრამ იგივე ღვინო აღარ გვექნება. მე პირადად, რუსეთში ღვინის გატანას არ ვგეგმავ. თუ მაგალითად, რუსეთიდან ვინმე ჩამოვა და უფრო მეტს გადაიხდის, ვიდრე უცხოელები იხდიან, რატომაც არა, გაყვიდი. მაგრამ ასეთი რამ მოსალოდნელი არ არის“.

თ. იოგაშვილი

სულიერება მოითხოვს სიწმიდეს სიმატილისას გაზეთ “ილოროს” რედაქციას

ამქვეყნიურობის უხუნაესობა სულიერება – დასაბამიდან ბრძოლა სულიერი განწმენდა-გასაგებებისათვის, გამომდინარე აქედან – ჭეშმარიტების სრული სიწმინდით დამკვიდრებაა, მაგრამ ამ შეგონებას, მოწოდებას, ბრძოლას მრავალი სიმრუდე, უკეთურობა ეღობება და არის ჭიდილი ზნეობასა და სულ-დამცრობას შორის. სულიერების იდეალები მაღალია, ღვთიურად წმინდაა და კეთილშობილებით აღვსილი, მოძღვარი სიკეთისა კი სიკეთითაა მიზანსწრაფული. სწორედ ამ ურთულეს პრობლემატურ საკითხს ეხება ახლახან გამოქვეყნებული წიგნი “არა არს დაფარული...”, რაც გაზეთ “საქართველო და მსოფლიოში” გამოქვეყნებული ინტერვიუების კრებულს წარმოადგენს.

გაზეთის ჟურნალისტები და რესპონდენტები ჭეშმარიტების დასადგენად, სიმატილის დღის სინათლეზე გამოსააშკარავებლად გაისარჯნენ. ავტორთა მიზანს სულიერების გარშემო შექმნილი “კლიმატის” სულიერებით გარკვევა წარმოადგენდა და დიალოგი გამართეს საქართველოს სულიერ მამებთან.

წიგნი ნათლად წარმოაჩენს დღევანდლამდელ პოლიტიკურ ფონზე ქართული ეკლესიის მდგომარეობას ფართო პლანით, მრევლს,

ფართო მკითხველ საზოგადოებას რეალური ვითარების კურსში აყენებს. წიგნი უსახელოდ მიეწოდა მრევლს, მკითხველ საზოგადოებას. სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” კოორდინატორმა, ბატონმა ზაურ გახარამაი წალენჯიხის წმინდა მაცხოვრის ფერისცვალების სახელობის ეკლესიის სამღვდლოებას საჩუქრად გამოუგზავნა აღნიშნული კრებული. წიგნი გადაეცა ეკლესიის მრევლს, მკითხველებს. წიგნის პოპულარიზაციისათვის დიდი სულიერებით კეთილი სამსახური გასწავს სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” წარმომადგენელმა წალენჯიხისაში, ბატონმა ნუგზარ ზარქუამ.

წალენჯიხის წმინდა მაცხოვრის ფერისცვალების სახელობის ეკლესიის სამღვდლოება, მრევლი, მკითხველი საზოგადოება დიდის გულითადადობით სწირავს მადლობას გაზეთ “საქართველო და მსოფლიოს” რედაქციას, ყველას, ვინ ამაგი გასწავა აღნიშნული კრებულის გამოსაცემად, კეთილშობილური მისიის აღსრულებისათვის, საჭირო და აუცილებელი წერილების გამოთხოვრებისათვის. ასევე ვემაღლიერებით ბატონ ზაურ გახარამას – სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” კოორდინატორს, კრებულზე გაწეული ზრუნვისათვის.

ელდარ ჭითანავა, სახალხო მოძრაობა “სამეგრელოს” წევრი

როგორც სტურუა – თვალთმაქცი ევროპა, ვეღარ გაწვდინა ქართველი ჩასუქებული ტირანჩიკები ჯამაბირს?

ცნობილი ქართველი რეჟისორი როგორც სტურუა იმ არაკეთილსინდისიერ საზღვარბეთელ ლოგისტებს მიმართავს, რომელთაც ბარკვეული ფინანსური შემოსავლები, ქართველი ხალხის მიერ, დაჰპარბუს ისტორიის სანაბგვამ მოსროლილი “ნაცვებისა” და სააკაშვილისაბან და ახლა ყოველნაირად ცდილობენ მოახდინონ საქართველოში სამართლიანობის აღდგენის განუხრებილი პროცესების დრამატიზირება:

“ო, ლობისტებო, ლობისტებო! შემოგაკლდათ ქართველი ხალხის ფული, რომელსაც ჩვენი დამაზი მთავრობა გიხდიდათ? ო, ლობისტი, – ვთქვათ პირდაპირ, – ო, ქრთამო, მექრთამრეებო! დააკანონეთ ძარცვა პატარა ქვეყნების! ო, თვალთმაქცი ევროპა, ადამიანების უფლებებს ისტერიკულად რომ გვიქადაგებთ, ვეღარ გაწვდინა ქართველი ჩასუქებული ტირანჩიკები ჯამაბირს? ზამთრის ჩიორტებზე სეირნობა ვეღარ გამოგდით, ბავშვები ვერ დაისვენებენ შობის არდადეგებზე კორტინა დამპყვეობაში და ალპებში? იჭერენ თქვენ მათხვარ ფავორიტებს? ო, ამერიკის ბოროლა ჩინოფიკებო, დედამიწას თქვენ საკუთრებად რომ თვლით და საქართველოს ბედი კი ვგებზე გკიდიათ? ცოტა ჭამეთ, არა? გაბრაზდით, არა? მაიაში სახლებს ვეღარ ყიდულობთ?”

თუ სამართალი სამუდამოდ არ დაასამარეს ცივილიზაციის ერთგულმა შეილებმა (მე კი მჯერა, რომ ჯერ ცოცხალია), თქვენც მოგივლით კანონი, ღვთის კანონი მაინც, გახრწნილო ლობისტებო, ამერიკის ევროპის და საქართველოსი”, – წერს როგორც სტურუა.

სპორტული კუთხე მიჰყავს შურნალისტ ბიორბი ჯალალანიას

ირაკლი მაისურაძე: ქეცხაიას მადლობა, მაგრამ მხოლოდ ბამოაქსეა არ მაკმაყოფილებს

24 წლის ირაკლი მაისურაძე რუსთავის "მეტალურგის" ერთ-ერთ წამყვანი ფეხბურთელია. საქართველოს ეროვნული ნაკრების დამრიგებელი თემურ ქეცხაიაც კარგი თვალთუყურებს მაისურაძეს და ხშირად იბახებს ეროვნულ გუნდში. "მეტალურგს" ბოლო დროს ვერ მისდის საქმე რიგინად, გუნდი საქართველოს ჩემპიონატში მე-7 ადგილზეა. არადა, წინა სეზონში წარმატებით გამოდიოდა და სანამ აღმასკომი ჩემპიონად "ზესტაფონს" გამოაცხადებდა, ტიტულის მფლობელად კობა ჟორჟიკაშვილის გაწვრთნილი "მეტალურგი" ითვლებოდა.

რუსთავერ გუნდს ამ სეზონში მწვრთნელი შეეცვალა, გუნდს ახალგაზრდა სპეციალისტი გიორგი ყიფიანი თავადაცობს, თუმცა მნიშვნელოვანი შედეგი ჯერ არ ჩანს. მაისურაძესთან ინტერვიუც აქედან დაიწყო:

– მაინც რითა გამოწვეული რუსთავის გუნდ "მეტალურგის" არცთუ კარგი გამოსვლა საქართველოს მიმდინარე ჩემპიონატში?

– ალბათ, გარკვეული ჩავარდნები გვაქვს, თორემ გუნდში არაფერს ვხედავთ სიტუაცია. "მეტალურგის" ახალ მწვრთნელს საკუთარი ხედვა აქვს და თავისი მიმართულებით ცდილობს, რომ გვათამაშოს. როგორც ჩანს, რაღაც არ გამოგვდის, უიღბლობაც დაგეგმდა.

მიუხედავად ამისა, გუნდების ექვსეულეზად დაყოფამდე ჯერ კიდევ არის თამაშები და გვაქვს იმის რეალური შანსი, რომ ექვს საუკეთესო გუნდს შორის მოვხვდეთ. სპეციალისტები ერთხმად აღნიშნავენ, რომ "მეტალურგს" მეტი შეუძლია, ვიხუალებული თვალსაზრისით გუნდის თამაშში უკეთესობა არის.

– ჩავარდნა ასხენე და ამასაც უნდა ჰქონდეს მიზეზი...

– მიზეზი ალბათ ის არის, რომ რუსთავის "მეტალურგმა" ამ სეზონისთვის მზადება სხვა გუნდებზე ბევრად ადრე დაიწყო, დაახლოებით ერთი კვირა მოგვიწია დასვენება წინა დაძაბული სეზონის შემდეგ, ევროპალიგაზე სათამაშოდ ვეშაბდებოდით.

სხვა რა გითხრათ? გუნდის შემადგენლობა 80 პროცენტით შენარჩუნდა, მაგრამ რაღაცა მთლად კარგად ვერ აქვს ჩვენი საქმე. ასეთი რამ ფეხბურთში ხშირად მომხდარა; აგერ, "ზესტაფონიც" ვერ თამაშობს ჯერ ისე, როგორც წინა სეზონში. ევროპულ გრანდებსაც ხშირად აქვთ ხოლმე ჩავარდნები და წარუმატებელი სეზონები. ეს, რა თქმა უნდა, ცუდია, მაგრამ ტრავმების შერაცხვად საბაზს არ იძლევა. სპორტში წარმატებები და ჩავარდნები ერთმანეთის გვერდიგვერდ მოდიან, ამიტომ, ერთისთვისაც მზად უნდა ვიყოთ და მეორისთვისაც. სამუდამო არაფერია, ეს უნდა გვესმოდეს ჩვენც და ჩვენს გულშემატკივრებსაც!

– რა სიახლეები დანერგა "მეტალურგის" ახალმა მთავარმა მწვრთნელმა გიორგი ყიფიანმა?

– ამ მწვრთნელის ხელში უფრო ხარისხიანი და ტექნიკური ფეხბურთისკენ მივიწვრავით, მკაფიოდ უნდა იყოს გარკვეული, ვინ რას აკეთებს საკუთარ პოზიციაზე, რა ქმედებებს აკეთებენ მცველები, მერე ნახევარმცველები და შემდეგ თავდამსხმელები. ეს ყველაფერი ავტომატისხარისგან რომ მივიყვანოთ, ამას დრო და დიდი ხნის თავაულებელი შრომა სჭირდება.

აუცილებლად უნდა აღინიშნოს, რომ კობა ჟორჟიკაშვილმა "მეტალურგში" დიდ წარმატებას მიაღწია. მაშინ შედეგზე კეთებოდა ძირითადი გათვლა და მიზანი შევასრულეთ.

– მატჩებზე გულშემატკივართა დასწრება ქვეყნის საერთო პრობლემაა, მაგრამ შენც გეიტხავს – რუსთავერში "მეტალურგის" თამაშებზე ბევრი მაყურებელი რატომ არ დადის?

– არ ვიცი. ზესტაფონში, ქუთაისში, ზუგდიდსა და მარტვილში მართლაც მეტი მაყურებელი დადის მატჩებზე. წინა სეზონში "მეტალურგი", ფაქტობრივად, ჩემპიონი გახდა, მაგრამ მაშინაც არ დადიოდა ბევრი მაყურებელი ჩვენს საშინაო მატჩებზე. დაბალი დასწრება შედეგის ბრალი არ უნდა იყოს. ამის მიზეზი გულშემატკივრების დამოკიდებულებაში უნდა ვიყოთ. ბილეთი არ ღირს იმდენად ძვირი, რომ გულშემატკივარმა მისი შექენა ვერ მოახერხოს. ალბათ, უფრო გულშემატკივრის ინდეფერენტულობის ბრალია ყველაფერი, რაც მისი მძიმე სოციალური და ეკონომიკური ყოფით არის განპირობებული. ახლა, როცა ხალხს ცხოვრების პირობების გაუმჯობესების იმედი გაუჩნდა, ახალი ხელისუფლების მოსვლის შემდეგ, ვფიქრობ, რომ ეს განწყობა გულშემატკივრებზეც გავრცელდება და სტადიონები კვლავ შეივსება.

– საქართველოს ჩემპიონატში უახლოესი მატჩი ქუთაისის "ტორპედოსთან" გელით, რომელთანაც პირველ წრეში დიდი ანგარიშით – 0:4 წააგეთ...

– ის მარცხი დავიწყებულა. ქუთაისში რთული თამაში გველის, "ტორპედო" ძალიან ლამაზ ფეხბურთს თამაშობს, გუნდს ჩინებული მწვრთნელი ჰყავს. კარგია, რომ ხელონურ განათებაზე მშვენიერ მოედანზე ვითამაშებთ. ტრადიციულად, ქუთაისში გულშემატკივარიც მრავლად დადის სტადიონზე და ასეთ გარემოში თამაში სასიამოვნოა. დანარჩენი კი მინდორზე გამოჩნდება. ჩვენ უკან დასახევი გზა აღარ გვაქვს.

– ყიფიანი რას გავალებს, რა არის მისი მთავარი მოთხოვნა?

– გაანია, რა ტაქტიკით მოვიწვევს თამაში. მარტვილის "მერანთან" ოთხი თავდამსხმელით ვითამაშეთ და ერთ-ერთი მე ვიყავი. ორ ნომინალურ ფორვარდს შეტევით დროს ორი კაცი ვეხმარებოდით ფლანგებიდან შუისკენ შეწეულები. საერთოდ, შუაში თამაში მირჩევნია ფლანგზე ყოფნას.

– ყიფიანის სამწვრთნელო კონცეფციაზე უფრო კონკრეტულად რას გვეტყვი? მაინც რა სტილის მიმდევარია იგი, როგორც სპორტული პედაგოგი?

– ის ფეხბურთი, რასაც "ზესტაფონი" და "ტორპედო" თამაშობენ, რუსთავერშიც მალე იქნება, ოღონდ ამას დრო სჭირდება. როცა ფეხბურთს ლამაზად თამაშობ და ასე იმარჯვებ, ორმაგ სიამოვნებას განიცდი, ვიდრე ჯახით და ბრძოლით მოპოვებული გამარჯვების დროს. ამიტომ, ვარჩევთ ტექნიკურ სტილს და უარს ვამბობთ ძალიან ძვირ ფეხბურთზე, რაც ხშირად დასანანი ტრავმების მიზეზი ხდება ხოლმე.

ყიფიანის მიმართულებაც ლამაზი და კომბინაციური თამაშია, ფეხბურთი ხომ პირველ რიგში მაყურებლისთვისაა...

– ბოლოს საქართველოს ნაკრებზეც ვთქვით. თემურ ქეცხაია ხშირად გიწვევს ნაკრებში, თუმცა თამაში, ფაქტობრივად, ჯერ არ გიწვეს...

– ნაკრების მწვრთნელის მადლობელი ვარ, რომ მიწვევს, მაგრამ ჯერ მხოლოდ ერთხელ მომიწია თამაში, მოლდოვასთან ამხანაგურ შეხვედრაში. არადა, მინდა, რომ ჩემი წვლილიც შევიტანო და ამის დამტკიცება მსურს. მხოლოდ ნაკრებში გამოძახება არ მაკმაყოფილებს.

გამოვიდა პირველი ტომი სერგეი კრემლიოვის წიგნისა "ბერიბა – XXI საუკუნის საუკეთესო მენეჯერი".

გამოვიდა განხორციელდა სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" მხარდაჭერით. წიგნის შექენა შეიძლება ზუგდიდში, რუსთაველის ქ. №68-ში, სახალხო მოძრაობა "სამეგრელოს" ოფისში. ტელ. 599.209.624

თბილისში წიგნის რელიზაცია მოხდება ყოველ ოთხშაბათ დღეს, დილის 9 საათზე, ბაქრაძის ქ. №6-ში (დიდუბე). ტელ. 599.573.322.

დიმიტრი მედვედევი: „ჩვენ გზად ვართ დიალოგისათვის საქართველოს ახალ ხელისუფლებასთან“

"მოსკოვის დიალოგი საქართველოს ახალ ხელისუფლებასთან შესაძლებელია არსებული გეოპოლიტიკური რეალიების გათვალისწინებით", – განუცხადა ამას წინათ გამოცემა "კომერსანტს" რუსეთის ფედერაციის მთავრობის მეთაურმა დიმიტრი მედვედევმა.

„ეს ყველაზე იოლი გზა როდია, თუმცა, რუსეთი ყოველთვის ამბობდა, რომ ჩვენ მზად ვართ საქართველოს ახალ ხელისუფლებასთან დიალოგისათვის, მაგრამ, ცხადია, არსებული გეოპოლიტიკური რეალიებისა და აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის აღიარების შესახებ რუსეთის მიერ მიღებული გადაწყვეტილების გათვალისწინებით“, – განაცხადა მან გამოცემასთან ინტერვიუში.

კითხვის პასუხად, მზადაა თუ არა იგი საქართველოს პრემიერ-მინისტრ ბიძინა ივანიშვილთან შესახვედრად, დიმიტრი მედვედევმა აღნიშნა, რომ რუსეთის ფედერაციის ხელისუფლება გულდასმით ადევნებს თვალს ამ ქვეყნიდან წამოსულ სიგნალებს და იქვე განმარტა, რომ უწინ შეუძლებლად მიაჩნდა მხოლოდ სააკაშვილთან დიალოგი.

„ერთხელ როგორღაც ვთქვი, რომ ერთადერთი, ვისთანაც მზად არ ვარ ერთ მაგიდასთან დასაჯდომად, მიხეილ სააკაშვილია. მან დაიწყო ომი, ჩაიდინა დანაშაული, პირველ რიგში ქართველი ხალხის წინაშე, სხვა ხალხების წინაშე, რომელთა მოქალაქეების სიკვდილშიც დამნაშავეა. ამ

გამინდელი პრემიერ-მინისტრი კი უკვე პოლიტიკოსთა სხვა თაობაა, დაგაკვირდებით მის რეალურ მოქმედებებს. იქიდან რაღაც სიგნალები მოდის იმის თაობაზე, რომ კარგი იქნებოდა კონტაქტების დამყარება, მართალია, ჯერ არა – დიპლომატიურ დონეზე, თუმცა, შეგახსენებთ, რომ დიპლომატიური ურთიერთობები საქართველომ, და არა რუსეთის ფედერაციამ, გაწყვიტა. ყურადღებით მოვეყვირებით ამ სიგნალებს. ცუდს ვერაფერს ვხედავ იმაში, რომ ჰუმანიტარული ურთიერთობები აღვადგინოთ, ჩვენი თვითმფრინავები აქეთ-იქით დაფრინავს, ხალხს შორის კონტაქტია, კულტურული კავშირები შენარჩუნებულია, სავაჭრო-ეკონომიკური ურთიერთობებიც შეიძლება აღდგეს...“, – აღნიშნა რფ-ის პრემიერ-მინისტრმა.

იუმორი

მივლინებიდან დაბრუნებულმა ქმარმა ცოლი რესტორანში წაიყვანა. რესტორნიდან ორივერი მივრადები გამოვიდნენ.

– მოდი, შენთან ავიდეთ! – უთხრა ქმარმა.
– გაგიფიქრე?! დღეს ჩემი ქმარი ჩამოვიდა.

– რა იქნა შენი ლამაზი მდივანი?
– გავანთავისუფლე.
– რატომ?
– იდიოტური სიცილი ჰქონდა.
– თანამშრომლებს რომ არასოდეს შეუშინებიათ?!

– ეგლა მაკლია, ტანსაცმლის გახდისას თანამშრომლები დავისწრო...

მეგრედი მატარებელი კუპეში თანამგზავრ ქალს ეკითხება:
– გათხოვილი ხართ, ქალბატონო?
– დიახ!
– შეილებიც გყავთ?
– 29 წლის ბიჭი!
– ხოს... ძილი ნებისა, ქალბატონო!

– ეს შენ ხარ ჩემპიონი ას მეტრზე სირბილში?
– დიახ.
– აუ, ძმურად, არაყზე გავარდი, ორ წუთში მაღაზია იკეტება.

– ძვირფასო, მე მხოლოდ ტორტის და თევზის მომზადება ვიცი.
– არა უშავს, ოღონდ მითხარი, ეს ტორტია თუ თევზი?

ISSN 1987-8966 "ილორი"

 ავტორებს ეკისრებათ პასუხისმგებლობა ფაქტებისა და მონაცემების სიზუსტეზე

რედაქციის მისამართი:
 თბილისი,
 ბაქრაძის ქუჩა №6
 მე-4 სართული
 სარეკ. №01018002930
 234-32-95

მთავარი რედაქტორი: როლანდ ჯალალანია
 სარედაქციო საბჭო:
 თამარ ქორიძე, ზურაბ ჯამბურია,
 თანავი კახლაშვილი, კლინაშვილი შალვა,
 გივი სოხიანიანი, ლაშო ქობალაია,
 ბიორბი სიჩინავა, ნოზარ სალაყაია (გალი)
 ტექნიკური რედაქტორი: ვინაილ როდრიგუილი
 გარეკანის დიზაინერი: ზურაბ ქობალაია 599-34-37-27

გაზეთ "ილორის" გაცნობა შეგიძლიათ "საქინფორმის" ვებგვერდზე
 WWW.saqinform.ge